

Констатује се да су из просторија Окружног затвора у Београду на претрес доведени оптужени Грујић Бранко, Поповић Бранко, Славковић Драган, Кораћ Иван, Филиповић Сениша и Драгићевић Драгутин, да су приступили заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић, пуномоћници оштећених, адвокат Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић, те браниоци, адвокат Шалић Миломир за прво и шестооптуженог, адвокат Травица Бранислав за другооптуженог и за Сенишу Филиповића, уз сагласност оптуженог Филиповића, адвокат Ђорђевић Мирослав за оптуженог Славковић Драгана и адвокат Ђокић Драган за оптуженог Кораћ Ивана.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес настави и да се у наставку доказног поступка саслуша сведок Анђелко Васиљевић.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА АНЂЕЛКА ВАСИЉЕВИЋА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте Анђелко Васиљевић?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ђоко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђоко? Где сте рођени?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: У селу Челопеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: 1948.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли живите исто тамо?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте, исто живим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неки кућни број или само село Челопек?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Нема броја, само село Челопек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Село Челопек. Шта сте по занимању?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Машински инжењер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте запослени негде?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: «Зворник стан».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Зворник стан», предузеће. Да ли сте у сродству или у завади са неким од оптужених, Грујић Бранко, Поповић Бранко, Кораћ Иван, Филиповић Синиша, Драгићевић Драгутин и Славковић Драган?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Од њих само Брану Грујића сам познавао, у сродству нисам, ни у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У сродству нисте, добро. Ви сте као сведок пред судом дужни истину да говорите. Давање лажног исказа је кривично дело. Предвиђена је казна затвора до пет година. Ја ћу Вас замолити да сада прочитате текст те заклетве испред Вас, «заклињем се» тај текст.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте схватили текст заклетве?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Уколико постоји неки одговор на питање које би Вас изложило тешкој срамоти, знатној материјалној штети или Вашем кривичном гоњењу, Ви нисте дужни да одговорите на то питање. Ја сам дужна да Вас упозорим.

Сведок Анђелко Васиљевић, од оца Ђоке, рођен у Чelopeку 1948. године, живи у селу Чelopeку, по занимању машински инжењер, запослен у предузећу «Зворник стан».

Сведок упозорен на дужност казивања истине и последице давања лажног исказа, након што је положио заклетву пред судом, наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Окружним судом у Београду у току је поступак због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва против ових шест поменутих особа. У оптужници се наводе догађаји који су се одиграли на територији града Зворника у периоду мај-јули 1992. године, а то су присилно пресељење цивилног становништва из села Козлук и Скочић у јуну месецу, а затим злочини у Дому културе у Чelopeку и на Пољопривредном добру Економија и месту званом Циглана, у истом том периоду. Обзиром да ми имамо информације да сте Ви радили на једном од тих места и да имате нека сазнања, зато смо Вас и позвали данас да нам испричате, значи, о томе, да ли сте радили на неком од ових места и у ком својству и да ли сте били сведок неких немиких догађања и збивања на тим местима. Изволите.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ја сам био у Чelopeку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само, извините. Имате ту један лист са три имена и са псеудонимима. То су лица која су сведочила под псеудонимом. Када будете имали потребу да користите нека од тих имена, ако будете имали потребу да их поменете или ако Вас ми будемо питали, молим Вас да уместо имена кажете то слово. Значи, немојте изговарати та имена, мислим да је ту један Ваш колега, тако да само кажете то слово. Изволите. Где сте Ви радили, значи када се заратило, шта сте били?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Видите, када се заратило, ја сам био у резервном саставу полиције у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иначе, значи и раније сте били?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте и раније, до 1990. године. У Челопеку је постојала станица резервног састава милиције, чији сам командир био ја. 1990. године је укинута Станица резервне милиције у Челопеку и припојена Зворнику. У Зворнику сам, значи самим тим и ја био члан зворничке полиције, резервног састава чији је командир био Нуркић Илија, Знукић или Нуркић, нисам сигуран. Ја сам у својству резервног полицајца дежурао и био сам у, често сам радио са неким Авдом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То говоримо пре рата?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Полицајцем пре рата, јесте. Е, рат, када се задесио рат, почело је раздвајање полиције и полиција је подељена. Ја сам остао и даље, овај, обичан полицајац и био сам до 13. априла. 13. априла сам напустио полицију, вратио се у село, с обзиром да имам оца инвалида. Остали део породице је био у избеглиштву и ја сам у селу био до 15., 25. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сада та станица резервна Челопек припада Зворнику, не постоји више резервна станица?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: У том периоду, значи до 25. маја није, ја не знам када су пресељени полицајци из Тршића у Челопек. Тај податак не знам, али 25. маја ја сам добио позив, нажалост немам га, на ком је био поред мене још једно десетак полицајаца из Челопека који су били на радној обавези и речено је да се јавимо у Челопек, у Основну школу, Цвијетку Јовићу који је био командир резервног састава полиције тог новоформираног по мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, 25. маја позив, од кога добијате позив?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Позив ми је лично, то је био списак, не позив, списак са десетак, петнаест имена нас Челопечана који смо тренутно, једни су били, који су били, сви смо припадали резервном саставу, али смо били одсутни у том периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ангажовани били?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте. Ја сам рекао из којих разлога сам напустио и био сам у селу ангажован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су и ови други били кући?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су и ови други били кући?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Био сам кући ангажован, ТО је био у селу и онда сам дежурао ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко доноси позив, кажете, у име кога?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: У име Станице милиције из Зворника, донео ми је позив Ерић Мирослав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај човек?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Он је обичан полицајац који је у том случају био курир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био активни?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: И Шешлија звани Шешлија, тај је умро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај Ерић био активни полицајац?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: И он је резервни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто резервни?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта каже, доноси списак?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Обавештава да се јавимо у школу Челопек, да се јавимо Јовић Цвијетку, командиру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је био до тада Јовић Цвијетко до тог 25. маја?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Он је био у резервном саставу полиције и то је вероватно у Тршићу, овај, постојао је, вероватно је постојао у Тршићу састав резервне полиције. Ко је њих пребацио у Челопек, ја немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је до тог дана било у школи, да ли је радила школа као школа?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Школа у том моменту није радила и ја када сам отишао и остали ови, затекли смо тамо полицију у школи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажете, када сте дошли?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Мислим, када сам се јавио, већ су били полицајца, не знам, по броју колико, али углавном из Тршића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Тршића?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је далеко Челопек од Тршића?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Три километра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада Ви долазите, значи у школу и ту кога затичете?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, ту је већ смештен резервни састав полиције из.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Тршића?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Пребачен, вероватно су пребачени одређени, а ко их је пребацио, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико њих ту затичете тих из Тршића?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, не знам Вам рећи тачан број, ја мислим да је тридесетак било, ако не и више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви знали те људе?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, углавном, не баш све, али доста сам их познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ту затичете и овог Цвијетка?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Да, Цвијетко Јовић је бион командир управо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви ту сада сазнајете да је он командир за Челопек?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, сазнајем, а сазнао сам из позива, када сам добио позив и списак, речено је да се јавимо Цвијетку Јовићу у школу у Челопек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се даље ту сада догађа? Ви долазите и?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, у то време, значи логор није ни постојао још и дежурали смо, била су два нека вода. У то време је већ била формирана линија раздвајања и често је било упада и онда се интервенисало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је била та линија?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, највише је било Малешини и Бошковићи, на том делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то удаљено?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: То је удаљено, шта знам, негде десет, петнаест километара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте били ангажовани тамо?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не, не, у случају упада, та дежурна јединица се покупи и иде на интервенцију за помоћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било таквих случајева?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико пута?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Било је, ја сам учествовао два пута, али када је логор већ био, два пута, једном у Малешићу, једном у Бошковићима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко Вас онда ангажује, ко Вам командује, како идете на тај задатак?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, распоређен је, тај дежурни вод постоји који у случају пуцања линије негде на том подручју, а ко командује, ко, нормално командир да одреди списак дежурног вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли учествујете са војском или само полиција, како то иде?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: На испомоћ војсци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На испомоћ?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тада представљао војску када сте Ви били? Ко је био у војсци?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ја не знам ко је тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама командовао када одете тамо?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, обично се одреди неки вођа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од полицајаца или од војника, то Вас питам?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Од полицајаца. Док нас доведе на лице места тамо, после, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после када дођете?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, дођемо ту, заузме се место у рововима и одбрана. Углавном у својству одбране ми смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Ко ту командује, и даље тај који вас је довео или?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Тада војска, мислим са војском преузима и војска командује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тада док је био, кажете, логор, Ви сте два пута били. Ко је Вама командовао када дођете на ту линију Бошковићи, Малешићи?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ја не знам ко командује, то је општи, упада се у пуцњаву, општи метеж и једноставно у рову си.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, ко Вам је надређени када дођете ту у ров? Ипак се ту распоредите. Колико сте боравили у та два наврата, по колико?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, то је само интервенција по пар сати. Одбије се напад и враћамо се у базу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тада командовао војском у том периоду када сте Ви ишли?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам, ја мислим да то припада Првом батаљону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први батаљон, чега?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која бригада, да ли је то нека бригада или шта?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам, те податке не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Ко је био командант Првог батаљона, да ли знате? Добро, да се вратимо на ово што сте почели, везано за 25. мај. Ви, значи, долазите у школу и шта се сада ту дешава?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, ништа се битно није дешавало до момента када су стигли ови људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, распоређујете се ту. Да ли се јављате Цвијетку? Да ли је он сада ту неки надлежан?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Цвијетко је командир, нормално да се јављамо. Код њега сваки дан смо ту на распореду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта радите док не долазе ови људи, док не дођоше ови људи?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Углавном, шта знам, био је вод, управо Вам рекох, један, прва смена један, друга и не верујем, дежурства по селу није било потребе, јер село је скоро празно било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте значи?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се сада даље дешава?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, у суштини, овај, ништа до момента доласка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде да чујемо.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, не знам, мислим, стигли су људи, довезени у аутобусу. Ја нисам био присутан када су они стигли. По сазнању, дошли су аутобусом у пратњи Мике Миљановића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је био, шта?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам, искрено речено ја Вама рекох да нисам био у полицији од 13. априла до 25. маја, а 25. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али ја не знам да ли Ви њега знате, Ви ако не знате, реците.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Мику знам, лично познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је он, полицајац, војник, цивил?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам. Резервни, активни?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Активни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Активни? Ко Вама прича да долазе људи аутобусом?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Мислим, ја сам био у школи и сазнао сам од резервних полицајаца да су стигли људи у челопечки доле, салу, такозвану, која се води као културни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте у школи били?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је близу, колико има?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесно двеста метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли дођоште Ви доле?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, нисам долазио док нисам био распоређен. Значи, када сам био распоређен као стражар, тада сам и дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то од дана када су они дошли, од момента када они стижу?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Они су сутрадан одмах, они су дошли као данас, ја сам сутра већ био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нисте претходног Ви сишли доле да видите ништа?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хајмо то сутрадан, шта видите и шта затичете и шта се дешава?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, затичем, направљена стражарска места, мислим неко је одредио, поставио стражарска места и ја сам један од тих стражара био. Ове људе у логору сам углавном познавао, са некима сам ишао у школу, играо

фудбал, са многим сам радио, десетак, петнаест година и имао сам и пријатеља међу њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су ти људи?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Људи из Дивича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то војници или цивили?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Сви су били у цивилном оделу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте попричали са њима, обзиром да их знате?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, са појединим јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажу, где су, шта су, ко их ту доведе, зашто, како?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, сазнајем, они су били у Дивичу, ко их је покупио, нисам испитивао у детаље, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли они кажу?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: То Вам и они могу рећи, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су нам рекли, ми Вас питамо, Ви сте данас сведок?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Стварно не знам ко их је покупио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вас ни занимало? Да ли су се они распитивали?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Знам да су били негде у Зворнику у затвору, па су пребачени доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Вас питали, да се и Ви нешто распитате, зашто су затворени или шта? Да ли је било неких таквих молби?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Добро, мислим они су свесни били шта је, каква је ситуација. Ја сам, овај, са појединим разговарао уопште о тешким условима у логору и треба ли цигаре некеме и ето тако, лекови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каквим тешким условима?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, у логору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам то.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: То је једна сала, предвиђена за културне манифестације, шта ја знам, са бином где је позорница била и они су смештени ту без мокрог чвора, без воде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сада причамо о том дану када Ви долазите, сутра, да ли је тако, шта Ви уочавате?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: У том периоду, говоримо о периоду када су боравили ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колико они бораве дана укупно?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Видите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то датум? Ви кажете, 25. долазите, а када су они дошли?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам, ја мислим 27., 28., они значи дан касније, ја сам 29. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И до када су ту?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Видите, ја сам већ око 20. јуна раздужен из полиције и пребачен са још петнаестак полицајаца из тог челопечког састава, раздужени и пребачени у Први батаљон поново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први батаљон?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Мислим, у Први батаљон придодат војсци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војсци?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте, војсци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први батаљон које војске, како се зове та формација? Први батаљон, чега?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, шта знам чега, војске Републике Српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да ли је била ту нека Војска Републике Српске?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ су тада у јуну, значи, већ су створени батаљони и линије раздвајања, тачно и фронтално и знало се ровови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био у саставу тог Првог батаљона, ко су ти људи, ти војници?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Видите, ми смо били као једна посебна јединица за, највише смо времена провели опет у Малешићу и Бошковићима, тако да, овај, управо интервенције те када су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је тај први батаљон имао људи, тада 20. јуна када се ви припајате?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, ја сам са војском мало имао контакта, него је, видите, створена једна чета од вишка, значи, појавио се вишак полиције, од којих је петнаест, двадесет нас из станице Челопек, многи су били из Зворника и. Значи, вишак полиције је придодат и функционисали смо као једна чета при, зависи од, где опет као резервни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта та Ваша чета ради?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: У случају напада, највише сам провео времена у Малешићу и Бошковићима у рововима са војском.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је та војска која је са Вама, одакле су ти људи?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: У Бошковићима су били људи из Тршића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су, значи, људи одатле? Да ли су то полицајци или територијалци?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не, не, војска, војска активна, ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви тада припадали ТО од 20. јуна или не?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Припадали смо ТО, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажете, 29. отприлике Ви силазите и сада ту сте до 20. јуна, да ли је тако?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Када први пут разговарате са тим људима и шта разговарате? То сте почели нешто да нам причате па сте прешли на ове услове о којима ћемо после говорити.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, није, искрено речено, ту, нема пуно разговора, договора, пусте се људи на паузу и приговори се која реч, дода цигара, ето то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Вас молили нешто, то од првог дана када сте видели да су то људи Ваши, комшије, колеге?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: У суштини нису, јер заиста ја нисам могао ни помоћи ништа, додати кутију цигара или ето, у том смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хајте нам реците о тим условима. Кажете, тешки су услови, нема воде, нема мокрог чвора. Има ли хране?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Уствари, има мокри чвор, али није у саставу објекта, морају се људи пустити вани да би ишли на мокри чвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, унутра нема?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли хране?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Храну су добијали редовно, колико знам, не знам, нисам сигуран за прва два дана. Знам да, али су после добијали, мислим исту, полиција и ови су јели исту храну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога то долази та храна?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: То Вам не знам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је довозио храну? Ви сте ту стражар? Да ли сте видели ко то доведе?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Док смо стражарили, искрено речено долазила је из ресторана неког, да ли од војске или полиције, ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то објашњавате?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Које?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то да долази храна из ресторана за затворенике?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Вероватно са, из неке заједничке мензе долазила је храна и мислим, ово објашњавам, морају се људи хранити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то храни те људе?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: На то питање Вам не знам одговорити стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико пута дневно добијају храну?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Нисам сигуран, ја сам увек био у једној смени. Никада нисам био, значи, прва, друга, трећа, никада нисам био цело време. Мислим да су, требало би три оброка да су добијали, али немојте ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али смене се мењају, па ваљда ако је исто, захватите и прву смену и неку другу?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, у првој смени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте увек радили у истој смени?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Сигуран сам два оброка, а да ли је било три, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какви су ти оброци, шта је то било?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Углавном кувана храна и било је и меса и хлеба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је довољно било, да ли Ви можете то да процените?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, мислим да је било довољно, колико ја знам, нису се жалили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чему је та храна доношена?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Мислим да је у мањеркама овим и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре рекосте, тешки услови. У чему се огледају ти тешки услови?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Тешки услови смештаја унутра у салу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајте нам то објасните. Да ли сте улазили у ту салу?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, улазио нисам, с врата сам видео и могу да замислим како је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајте, покушајте да нам кажете да и ми замислимо, пошто ми нисмо били.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Нису кревете имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. На чему су спавали?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Да ли су имали довољно ћебади, не знам, на паркету доле, шта је паркет био, патос, уствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они кажу да је бетон?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Могуће је и бетон, некада, јесте био паркет е да ли је после, патос, да ли је дигнут, па бетониран непосредно, јер ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је осветљена та просторија? Има ли светло вештачко или прозоре, дневно, или како? Да ли се сећате тога?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Има и вештачко, има и светло вештачко, а има и дневно, прозори су били, значи прозора је било, сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су нечим покривени ти прозори или су отворени, слободни?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Шта знам, мислим да је било и отворених прозора и знам по испаравању, на прозору се види да је топлота излазила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Унутра испаравање?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ван, када је изјутра свеже, онда се види да топлота иде из просторије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сијалица колико, да ли се сећате?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Е то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Да ли је било ту купања, бријања, одржавања личне хигијене?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Колико ја знам, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није? Да ли су се они жалили на то?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Мени нису, јер ја сам ту и кратко био и видите, значи око 20. сам отишао, а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нас баш тај период интересује, ето до 20., то што сте Ви били?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Пет дана сам сигурно био слободан. Сваки четврти дан сам слободан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су те, хајте мало да попричамо о тим сменама, како су организоване, колико укупно вас има сада ту људи који обезбеђују тај Дом и ко то одређује?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Од пет до седам људи је било у обезбеђењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У једној смени?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико смена?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Три, односно четири, једна је слободна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, три смене раде?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи укупно четири?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ти који су слободни, где они иду? Да ли они ту остају?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иду кући? Да ли су то све људи ту из Челопека и Тршића?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Све из Тршића и Челопека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, шта се дешава? Ви, кажете, први дан долазите у смену. Која је Ваша смена била прва?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Мислим да сам тај дан био прва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У првој смени? Да ли се дешава нешто неуобичајено ту?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта раде ти људи ту?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, у почетку су их пуштали, више времена су проводили вани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да буду напољу?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поменусте неке цигаре?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Чак смо их водили и у продавнице, ту је непосредно и продавница и ишли су и у продавницу ту, куповали цигаре или, шта ја знам, храну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су имали свој новац?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу? Добро, Ви сте били резервни полицајац. Да ли је ту био неки претрес када су људи дошли, да се види, да предају нека документа, лична или драгоцености или? Да ли су они ту лишени слободе, како?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ја нисам био присутан никаквој предаји мислим документа и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је полиција од њих нешто одузимала?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ја то нисам приметио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је у то време био начелник полиције? Да ли је био можда тај сведок К, ту на том списку?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Нисам сигуран, заиста Вам, јер се страховито мењало у то време, а ја сам скоро месец и по био одсутан из полиције и не могу Вам са сигурношћу ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, ко је био командир полиције Зворник? Значи, то је он следеће место испод начелника.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ја овог човека не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Да ли знате Василић Маринка?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Њега знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био, коју функцију је имао у то време?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Нешто је био, да ли је командир, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Панић Петка?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био тада?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: И он је нешто био горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су били они?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, шта знам, био је и Славко Ерић који је погинуо и шта је, ко је сада, баш из тог разлога што сам месец и по био одсутан и стварно не знам које функције и шта су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је тај Славко погинуо, да ли знате?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, он је негде крајем маја, не знам тачан датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то значи пре него што су ови људи ту дошли у тај Дом?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не могу Вам сигурно одговорити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Маринко Василић, он је био, каже, начелник СУП-а у то време и он каже да сте Ви били командир резервне станице полиције Челопек и да су људи Вама предати да се ту види, док се не види куда ће ићи даље ти људи?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да их је Мико довео?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви можете да нам кажете о тој изјави његовој?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Мислим да је, овај, управо сам ја, да не понављам, изјавио конкретну ситуацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али ми сада морамо да видимо ко ту прича истину ко не.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ту Маринко сигурно не говори истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви нисте командир?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ја немам везе са, управо сам рекао, напустио сам полицију, до 25. маја, 25. маја сам поново мобилисан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо понављати, идемо даље.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Нисам био ја командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису Вама предати људи док се не види?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: То Вам може Мико потврдити Миљановић, који, он зна коме је предао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доћи ће нам Мико прекосутра, није то проблем.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Е, па, баш тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко је био, Цвијетко Јовић, кажете, он је шта?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Он је био командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Резервног састава полиције у Челопеку и њему су предати ти људи, по списку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њему су предати?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Каже Маринко да је, каже, Цвијетко био задужен за Дом културе, а да је Цвијетка вероватно одредио Анђелко, каже, а њему можда Петко или Мико, каже Маринко, није Вас он, него да сте Ви вероватно одредили Цвијетка по налогу Петка или Мике?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Мислим, то може посведочити и Мико, а и сви ови полицајци резервног састава који су заједно са мном држали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли су те смене страже имале неког вођу, командира смене, вођу смене?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, ја га не бих назвао командиром, вођом смене, јер није било никакве примопредаје ни по бројном стању, ни по чему, једноставно дођу људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се заврши смена?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Када заврше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико та смена траје, ако је три дневно, да ли је то по осам сати или како?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: По осам сати, прва, друга, трећа, по осам сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви не би то што немате жељу да вођу смене имате или што није било тако?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, по мени то нема праву функцију, јер нико није предавао ни по, људе по списку, по бројном стању, да ли је фалио ко, није фалио, једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то људи било смештено, ко је ту евиденцију?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Искрено речено, ја сам се изненадио када сам чуо за цифру да је то било око 160 људи. Ја сам мислио да је то мање, али, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте чули за тај број?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: за 160, чуо сам на задњем испитивању, уствари, био сам у Тузли, давао изјаву и тада сам чуо да их је 160 било. На питање, колико је било људи, ја сам ценио око 90 до 100 људи, по мојој процени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте у Тузли били?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте били у Тузли?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Мислим прошле године негде у ово време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У пролеће прошле године?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте, у марту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тамо били сведок или?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, у својству сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Каже овај Цвијетко Јовић да сте Ви били вођа једне смене, каже?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Видите једну ствар, ако долазите од куће и долазите право на стражарско место, нигде списка ја никада видео нисам да је посебан списак вођа смене нити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, мимо списка, да ли постоји могућност да без списка се неко ту фактички одреди да буде вођа, ако има, кажете, пет до седам људи, ваљда има неко ко руководи тим људима?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Мислим да ме је неко и питао или наредио, не бих се прихватио тога, јер управо Вам рекох, због начина примопредаје и начина рада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Цвијетко био стално ту?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па не баш стално, они су, он је био у школи често доле и имао је заменика и дежурне у школи горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ишао и у Тршић тамо где му је била раније станица?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, не знам, овај, долазио је често, виђао сам га само пре примопредаје смена и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви кажете нисте ту када су људи доведени. А ко је био када су људи доведени? Да ли сте сазнали ко је био када су људи доведени претходног дана, пре Ваше те прве смене, ко је ту био?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Знам да су тражили Цвијетка и да је Цвијетко био и да их је примио доле. Уствари, нисам видео, чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је он био ту да их прими? А ко је правио ове групе?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Смене?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ја мислим он и заменик, односно дежурни горе који су били у школи, они су то правили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он каже, Цвијетко каже, Мико је те људе сместио и Цвијетко каже, мисли да је он заједно са Миком и са Вама направио те групе?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, мислим да смо ја и Мико?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Нисам ја учествовао, а верујем ни Мико да је, Мико је се вратио, по сазнању, вратио се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте Ви сазнали у којој сте смени? Ко је то одредио, ко ће бити по тим групама?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, одредио командир, нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И каже Цвијетко да је онда он постављен за командира обе резервне станице и у Тршићу и у Челопеку?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: У моменту ја бар мислим да је комплетна станица резервног састава из Тршића прешла у Челопек и од тог момента у Тршићу није постојала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате нешто када је Мико довео те људе, шта је рекао, зашто ти људи, колико ће, да ли се знало, колико ће ти људи ту остати?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Када их је довео, чуо сам да је речено три до четири дана да ће бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је то рекао, ко?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Мико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда шта ће са њима бити?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Као ићи ће у размену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где иду у размену, да ли се причало?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се ишло? Да ли су биле те размене?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Знам причано је да су негде у Кладањ вожени, па није успело и да су онда смештени у Зворнику, па пребачени у Челопек, па о даљњој размени где, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате нешто о тим разменама, да ли је било тих размена?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за Батковић нешто?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесам, да је био логор доле, по сазнању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте то чули?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, у том периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћемо доћи до наше теме.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Које?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па оне што сам Вам рекла на почетку. Има ли нешто неуобичајено да се десило до 20. јуна да осећате потребу да нам кажете, а имајући у виду заклетву коју сте положили и то све, да ништа не смете прећутати и тако даље. Ја не знам друго шта бих Вас питала.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ево овако, ја сам у мојој смени, мислим у којој сам ја био, за време, два пута је Репић долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај Репић?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам, знам га само по том надимку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте сазнали тај надимак, тог човека?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Сви кажу да је Репић, а и носио је реп и тако су га називали. Једимо сам њега и упознао и знао од тих људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте га упознали?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, приликом његовог доласка. Једном је дошао и не знам датум тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико од тог 29. маја, отприлике када Ви долазите први пут?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, негде је већ у јуну то било, значи, који јуни не могу, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ближе почетку или ближе овом 20., када Ви одлазите?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ближе 20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је први пут?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Први пут је, када је први пут, добро, први пут је дошао мало раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде да кренемо хронолошки.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ајде 10., 10. нека буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је дошао?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: И тада је само пришао близу врата и наредио им да певају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то, шта је рекао?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, шта знам, већ неке песме су певали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви били?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Био сам ту, није он улазио унутра, с вана је галамио на њих да певају и они су певали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су знали шта да певају?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули шта певају, какве песме?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам, неке песме, шта знам више, четничког садржаја, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су знали речи, да ли им је он говорио шта да певају или су они сами певали?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: То не знам, стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су сами певали или им он каже текст?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, вероватно, сами су певали. И још, значи, ближе том 20. је долазио једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, тај први пут да завршимо. Колико то траје, он долази и, чиме долази?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Он оде, отишао је брзо, мислим, само је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме је дошао?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, шта знам, неким аутом, то се нема времена испратити, чим је дошао и све да се види. Обично дође неким аутом и бораво је у Челопеку, кафић горе има, подаље у дубини села и често је боравио ту и зато је вероватно чешће и навраћао ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, кажете, обично, шта то значи обично сте га, да ли сте га Ви више пута видели или само два пута?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Два пута сам га видео, јер ја у мојој смени да је дошао ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било када су певали песме, да ли је то био дан, ноћ?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Тада је био дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дан је био?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то била смена?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Прва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прва смена?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од колико је то сати?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Шта знам, мислим око 10, 11 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када почиње прва смена?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Око 7, ја мислим, од 7 до 3, од 3 до 10 и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је покушавао да уђе тада?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Тада није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, кажете то је било 10.?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда, даље?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Други пут је негде ближе 20., нисам сигуран, у трећој смени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада сте били трећа смена?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то било сати када је тада дошао?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Негде 11, тако, пола 12.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увече?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је тада било?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Тражио је кључ. Неко му је рекао да је кључ код мене и у том моменту и јесте био кључ код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Од сале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква су врата на тој сали?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ја мислим метална да су била, са катанцем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, кључ од катанца је тражио?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кључ је код Вас био?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте. Ја сам му рекао да је кључ код командира да није код мене. Био је љут и покушавао је да ме убеди, био је љут, на крају је, није оружје потезао, није претио оружјем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је имао код себе?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Пиштољ је увек код њега, али је рекао да иде у кафић и када се врати, да мора бити кључ, ако не буде да ће побити као и нас и њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте Ви то стајали?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ту испред, стражарско место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је то кључ код Вас, зашто је код Вас?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Тада је кључ је можда само два пута био код мене, тада и још једном. Обично кључ, овај, неко други држи који их пушта, то су они људи који су стално, нон-стоп ту и они отварају, пуштају људе, враћају, деле храну, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како, кажете, покушао да Вас убије, како то?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не, није ме покушао убити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Само је претио и рекао, иде у кафић и када се буде вратио да, ако не буде кључа, као побиће нас, али на велику срећу, није се вратио. Мислим да је овај «П» био отприлике тада у смени, нисам сигуран, али претпостављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је био са Вама?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Отприлике је био тада и он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, рекосте, први пут није ушао, а други пут, да ли је ушао?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не, није ни други пут ушао, јер није се вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није се ни вратио?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: До предаје моје смене, значи, изјутра, није се враћао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је било ближе 20.?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још нека била таква ситуација?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Била је још једна ситуација, долазио је од Пиварског.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то Пиварски?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Неки људи, па не знам, Пиварски није био ту, под надимком. Ја тог човека и нисам знао, по надимку, не знам. Један дечко је био агресиван, неко им је погинуо и тражио је исто кључ. Кључ стварно није био код мене и потезао је нож. Неко му је рекао да је код мене, уствари, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај што је био агресиван?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам, мислим да је погинуо, Катић се он презивао и ту је из Зворника, из околине Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај што је потезао нож на Вас, баш на Вас лично?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, не нож извадио и није хтео вероватно, не знам које су му задње намере биле, али је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се то све дешава, да ли је то дан, ноћ, та ситуација?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: То је била друга смена, ноћ већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ноћ већ?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Да, при крају смене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко долази, кажете, тај Катић?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Да, још пар људи, неко је ваљда погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико њих?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Два, три, није их било више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко им је погинуо?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су помињали име неко?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам, не знам, нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се онда дешава, да ли улазе?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Нису улазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису улазили?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли Ви неку ситуацију да су ушли?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: У мојој смени нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је побио све ове људе онда, имате ли Ви сазнања?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Знам да се десило 28.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није нам то у оптужници.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, за раније? Да ли знате те године када је био Бајрам?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Ови оштећени што су овде саслушани, сви кажу да је за Бајрам, 10. јуна ту убијено сигурно десетак људи, што заклано, што убијено?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: У мојој смени сигурно није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ватреним оружје, добро.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Нисам био присутан, сто-посто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам Вас, да ли знате о томе, не само да ли сте били у смени, да ли сте чули да су људи убијени, изношени лешеви, ношени?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: То јесам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајмо то да чујемо.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Дешавало се да дођу, упадну, поготову ако су људи пуштани ван и тада их заиста нико није могао спречити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам, шта знате о томе. Ко Вам то прича ово што сада говорите?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не, ја заиста то видео нисам и не могу ја причати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, од кога имате сазнање, не мора да буде само лично, непосредно, може да буде од некога. Од кога то сада сазнајете, то што нам сада причате, дешавало се, шта се дешавало, шта чујете, шта се десило? Да ли сте чули да се за Бајрам нешто десило, кажете, не знате када је?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Знам да су људи, око 60 људи је ту убијено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас управо питам.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ја знам да је толико људи убијено, али да ли је то на Бајрам или када, не знам, не могу, не могу се ни сетити сада, ко ће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта сте сазнали, како?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Неке ствари сам чуо после, када се све завршило и највише сам ствари чуо сада како су истраге почеле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте тада чули?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ако Ви нисте у смени ту и не знате ништа, чујете, једноставно и такве ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули када дођете у смену?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, да је било, ето, страдања, убијања. Не могу ја сада Вама детаље, како, када нисам био ту. Знам да је побијено ту људи толико и рекао сам да те људе и познајем и знам их, имао сам и пријатеља, мислим, преживљавам трауме

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су се ти људи жалили на храну, да их неко злоставља, на услове, на убијање? Ви сте их познавали?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Видите једну ствар, како је одмицало време и како, све сам мање контакта имао са тим људима, јер и мене је срамота било појавити се пред њима и разговарати, о чему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, док сте имали контакта, да ли је било тих жалби, на упадање, малтретирање?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Није, заиста, осим она прва два дана, мислим да је после било нормално, храна дељена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, друго, друго Вас питам, злостављање, убијање, сакаћење, да ли Вам се неко жалио, да ли сте чули да се они жале?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Видите, од Нурије Бикића, Бикић Нурија, он је био мој пријатељ добар. Када су дошли, тек када су стигли разговарали смо са њим и он се жали на претходно стање, да док су били на Дивичу, да је било још горе малтретирање и да он види спас у овоме што ћемо их ми обезбеђивати и да смо успели у томе, мислим да би можда боље било него да су остали горе код својих кућа, јер и горе су имали тортуре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли их је и горе убијено 60?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта још можете да нам кажете о том периоду до 20. јуна?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам о контактима са Цвијетком Јовићем, као, ето, Ви кажете, он је командир резервне станице са Маринком Василићем, са разменом информација, подношењем извештаја, то нам испричајте?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ја Маринка Василића нисам видео од 13. априла до августа месеца, ни њега, ни Петка, ни било кога од ових, осим Цвијетка, јер сам 20., око 20. јуна отишао у јединицу и због неких неспоразума, шта знам, ми смо се негде крајем августа вратили поново у састав полиције. И тада сам ступио у контакт и био сам у полицији до 29. марта 1993. године, када сам демобилисан и више нисам учествовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви тврдите да нисте Маринка видели цео мај и јуни месец?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Мај, јуни и јули, тек у августу сам га први пут видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам сада предочити потпуно другачије изјаве и Маринка и Цвијетка, ево. Маринко Василић каже, овде пред нама, на истом том месту где сте и Ви, да је он добијао извештаје редовно, па и од Вас, каже, није добијао писмена, али је усмено када је имао прилику да се организују неки састанци, каже, каже Анђелко је реферисао да је стање нормално, ништа посебно, осим што људи тутње и пуцају, пију и вичу и тако даље. Значи да је био са Вама у контакту?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Маринка, ја Вам одговорно тврдим, нисам видео од 13. априла до краја августа, нити разговарао са њим, нити са било којим од руководства полиције, изузев Цвијетка Јовића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта сте причали са Цвијетком? Да ли сте са њим разговарали о томе? За тих 60 убиства, за колики број сте сазнали до 20. јуна, а који после?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, шта знам, тешко је се сетити сада, после, после толико година, када. Знам да је укупан број отприлике ту, да је највише

страдало на Видовдан, 28., негде двадесетак убијених и двадесет рањених, тако, по неком броју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ових осталих 40, када су они страдали?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ја нисам сигуран, значи, четрдесетак људи је страдало, укупно је, значи двадесет, плус двадесет би овамо требало још, неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тих преосталих двадесет, када су они страдали?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, и сами сте рекли да је ту негде за Бајрам десетак, отприлике, шест, колико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас питам, не могу ја да кажем.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви уопште не знате да је за Бајрам неко страдао? Када сте сазнали Ви да су страдали још неки други људи, осим за Видовдан, то Вас питам? Кажете сада, знате да су страдали?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не могу да се вежем за датуме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам околности под којима сте сазнали, не морате датум? Шта сте сазнали?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Да су људи побијени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ко их је побио, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од кога сте сазнали? Ко Вам је то рекао?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, дођете у смену и чујете од колега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам испричајте.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Чујете од колега да је у претходној смени или, било упада, да је убијено, да су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је то причао, који колега?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, не знам по имену, где ћу се сада сетити ја ко је причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је долазио Маринко, Цвијетко Јовић каже да је Маринко на његов позив дошао у школу и да су они разговарали, да људи упадају, саслушавају, каже, десетак дана по доласку. Да ли Вам је то познато?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ја Маринка, управо сам Вам рекао, да га нисам видео тај период.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли Вам је рекао Цвијетко да је можда Маринко долазио, да га Ви нисте видели?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам ни рекао?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа? Каже Цвијетко да је звао Маринка и да је он дошао у школу и да су онда разговарали о томе?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ја сам у овом случају када је била претња, звао из суседне куће, то сам заборавио рећи, телефоном звао полицију у Зворнику и јавио се дежурни полицајац и ја сам му рекао за претњу, да ће Репић доћи и да прети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што је рекао, вратиће се?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте звали кога телефоном?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицију?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте. Јавио се дежурни и рекао је да главни, да ли мисли на дежурног официра, тренутно није ту, када дође да ће га обавестити, али нити је долазио Репић, нити је ко долазио из Зворника. Ми телефона нисмо имали, ја сам морао у комшилук отићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали горе у школи телефон?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, свеједно, ближе ми је комшилук него школа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли сте имали у школи телефон?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Мислим да је горе био телефон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, каква сте Ви упутства имали за поступање?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Искрено речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је Ваш био задатак ту?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Искрено речено, нама никада нико није конкретно рекао наређење. Ја сам схватио да смо ми ту да их заштитимо и да их штитимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, од било кога, значи, ми смо на обезбеђењу тих људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били наоружани?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви имали од оружја?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Полуаутоматску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ону «пап»?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: «Пап».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ових још пет, шест са Вама?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви по пушку?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, каква су Вам овлашћења са том пушком, да ли можете да је употребите? Да ли сте питали, када, ево, је тај дошао Репић, па сутра, да ли сте причали са Цвијетком шта да радите, ако стварно се врати?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: По сазнању, мени лично нико није рекао, али наводно да је речено да се не пуца у наше људе, као. Ја нисам то наређење чуо лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од кога је то речено?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Наводно да је неко изјавио да се не сме пуцати у наше људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко су наши људи?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Шта знам, наши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стражари?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто би пуцали у стражаре? Како сте Ви то схватили, не сме се пуцати у наше људе? Да ли сте то мислили на Ваше колеге или на кога? Да ли сте разумели то наређење?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, видите, једну ствар, у Репића није смео нико пуцати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, нико није смео пуцати, нема говора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Страх и трепет, свако се бојао за своју породицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А због чега страх и трепет што тера људе да певају песме, зашто би се неко тога плашио? Од чега страх и трепет, не разумем? Шта је он то урадио да би се плашили од њега? Кажете, терао је да певају песме и тражио Вам кључ, шта је ту страшно?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Њему се није нико смео супротставити, једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А због чега? Да ли је њега неко штитио, да ли је он имао неког познатог?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: То не знам, то не знам, мислим, то је човек који је спреман кренути, пуцати у било кога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били присутни некој таквој ситуацији, да он окрене и пуца?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да је био спреман?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, по понашању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме је он припадао? Како је тај Репић изгледао, како је био обучен у та два наврата када сте га Ви видели?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Био је обучен, није униформу носио, шта знам, јакна, панталоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај човек био?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то неки локални човек, ко је тај човек?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам, једноставно знам да га зову Репић и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је он, да ли је он ту Ваш неки комшија?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или негде са стране?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не, не, стране, није, из Зворника није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он припадао некој војној формацији или некој полицији или коме?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Мислим да није војној формацији, да је био отприлике паравојна јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао он неког команданта?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај Пиварски, ко је тај, како је тај изгледао?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Њега не знам, али су рекли да су то људи Пиварског, ови што су долазили и мислим да је и он био паравојна јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њему био командант?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Да ли сте чули за неког Жућу?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај? Шта сте о њему чули?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, о Жући сам чуо да је, да је и он паравојна јединица и да је водио те људе неке, шта знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве људе?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, ту паравојну јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има везе Жућа неки са тим Репићем?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, не знам, по сазнању да су род неки. Не знам, нисам сигуран, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте добили то сазнање да су род?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, у току рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том периоду, док сте били?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, не баш, можда после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После? Да ли сте чули за неког Нишког?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Паравојна јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некада видели њега, упознали?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Једном приликом је био ту присутан, ја када сам долазио у смену и иза угла сам долазио, људи су били постројени. Мислим да им је паре тада, нека кутија је била гурана испред, да су ови вадили из цепова и бацали у ту кутију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком је то делу периода Вашег боравка, на почетку или на крају?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, негде, нисам сигуран, ту је негде око половине, отприлике. Не знам, датуме заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је био тај Нишки? Опишите нам мало ту ситуацију?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Нишког ја нисам ни знао, рекли су да је то Нишки, али ја га не знам и не познајем и нисам га знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, опишите нам ситуацију, Ви долазите у смену коју, прву, другу?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: У другу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то долазите око два?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Ви видите?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ја долазим, пута је био иза угла, људи су постројени били ту и ја сам баш налетео и видео их постројене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су постројени у односу на она врата улазна, она метална?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Они су били ван, не унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, у односу на врата, где су напољу постројени?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Постројени су под углом од 90 степени у односу на објекат у коме су боравили. Значи, била је нека као помоћна зграда, у кварту је смештена продавница, под 90 степени и они су иза тог зида постројени и вадили су новац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вадили су новац и стављали у кутију?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неко био ту од тих људи који то од њих захтевају или који су ту присутни?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Било је ту, отприлике, неко још са њима, ја људе нисам познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ради стража?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Стража је била ту присутна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, шта раде?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви имали упутство неко када дође неко са стране?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ја нисам ни преузео смену био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питам Вас уопште, не Вас лично, него, да ли сте имали упутство, да ли неко сме да те људе, да било шта са њима да ради, да их испитује, да их одводи, да их доводи, враћа? Да ли се Вама десило некада у смени да дође неко да сте људе изведе напоље, ван?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама није? Да ли сте чули неког колегу да каже, дошли па одвели некога?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Било је таквих случајева и Цвијетко је вероватно дојављивао горе у Зворник командирима и ово, али једноставно није било ефекта никаквог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је дојављивао Цвијетко?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, да су долазили ти и ти, малтретирали или, па била су и убиства. Прво убиство када се десило, нормално да су упознали и командир и начелник и сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је, како знате да су упознали, ко Вам је рекао?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, морао је Цвијетко пренети, командир овај горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је рекао Цвијетко да је пренео?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, није он дужан мени полагати рачуне, али је, претпостављам, вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме је то Цвијетко јављао?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме је јављао, кажете, горе?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: У Зворник, начелнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полиције? Па, ко је начелник?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не, ја Вам рекох да стварно не знам ко је био у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, како радите у полицији, не знате ко Вам је начелник?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Био је и Маринко, био је и Петко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не знате од њих ко је?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта каже после Цвијетко? Када је било прво убиство, кажете, када је било прво убиство Цвијетко је јавио. Када је то било?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, не прво, свако убиство, ја сам Вам рекао, од првог убиства па надаље, све је јављано, нормално да су обавештавани горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви то знате када кажете, Цвијетко није дужан мени да се поверава? Како је Вама то познато?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, претпостављам, вероватно, претпостављам, па не може, не може да се не јави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је вршен попис тих људи, нека евиденција?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Управо сам Вам рекао да примопредаја смена никада није било бројно стање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, када су дошли људи, да ли је пописано?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Мико је вероватно по списку предао Јовић Цвијетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а после шта се дешава?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, после би требало, нормално свака смена да стање путем списка неког да се предаје смена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па и Ви сте ваљда нека смена, да ли се то радило у Вашој смени?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, једноставно, дође се од куће, заузму се позиције, сваки стражар на своје стражарско место и ето то је смена и примопредаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него за људе те затворене у Вашој смени, кажете, радили су се спискови?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Људи су затворени, нормално унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се пописивало бројно стање?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете убијају, па да ли се смањује то бројно стање?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ја, колико знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се водила евиденција?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Није попис, ја нисам, не знам да ли је Цвијетко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо ове сведоке да кажу да су стражари од њих тражили некада да испод врата дотуре списак ко је убијен?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ја нисам присуствовао таквом чину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неку ситуацију да их је неко терао неке кревете да ређају испод бине, да се спуштају кроз отвор кино пројектора, нешто? Да ли Вам је та ситуација позната?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: То у мојој смени, нешто сам чуо, али не бих оно што сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам шта сте чули, како не би?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Да је неко улазио баш ту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Кроз тај отвор и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је то причао?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, како да се сетим ко је причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки колега, стражар?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је испричао, шта се догодило?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Да је улазио човек кроз отвор и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један човек?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га је он познавао?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то неки локални ту? Нама су нека имена помињали, да ли се сећате неког надимка тог човека да је улазио?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Мислим да се звао Ћовани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ћовани? Да ли је он из Каракаја?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Родом је из Челопека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Челопека? Да ли је жив тај Ђовани?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Мислим да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да јесте, добро. Па, шта је урадио, шта каже тај колега, да се спуштао низ отвор?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Улазио је и излазио ту, а шта је радио, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли Вам је познато да ли су неки људи одвођени одатле у размену или одвођени па нису враћани?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Да ли су долазили неки војни полицајци, да ли знате о томе нешто?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Чуо сам за неког мајора и поручника да су долазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мајор и поручник?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један човек или два?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И мајор и поручник? Од кога сте чули?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, од колега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта кажу, шта је тај радио мајор, а шта поручник?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, да су долазили ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Да ли су малтретирали људе и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, да су малтретирали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да су, па шта кажу, у ком смислу? То није конкретно малтретирање, има на хиљаду начин, да ли су Вам рекли на који начин?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Рекли су да су једном приликом убили двојицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су рекли, ко да су убили, то је тако неодређено, ништа Вас не разумем. Рекле су Вам колеге Ваше?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте, да су испитивали људе, двојицу људи испитивали од тих Дивичана и да су по испитивању их убили и да су их одвукли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одвукли, чиме?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Неким аутом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, тај мајор и поручник?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кога су, где су их испитивали, унутра или споља?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Вани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вани?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су видели то убиство?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Вероватно да јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те колеге? Које су то Ваше колеге?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам, мислим то је било пре петнаест година, не знам ко је по имену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су људи који су убијени? Кажете, знате људе, колеге, комшије?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ко је?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам, заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали Капичић Суљу?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Сакиба јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сакиба? Да ли је жив Сакиб?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Капичић Сакиб, Капичић Смаил, та два човека сам знао. Са Смајом сам радио у фирми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, шта је са њим, шта је са Сакибом, да ли је преживео?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га виђали ту?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: После, ту је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ту је био, а да ли је међу живима, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Смаил?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао Смаил браћу?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Смајо, знам да је још један брат био са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам га по имену, млађи је брат од њега и са њим сам разговарао баш када су долазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било са том браћом Капичић? Да ли сте чули нешто?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нама кажу сведоци да су Капичић Смаил, Енез и Сејо везани жицом и да су изведени напоље. Да ли Вам је то неко причао да су неки људи жицом везани?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чак и да су боравили цео дан у некој просторији ван, споља тамо, ван?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам, озбиљно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајмо нешто шта знате. Да ли Вам је вруће, да ли сте уморни, да ли сте жедни, хоћете паузу?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Нећу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећете? Добро. Да ли сте чули да су неки покушали да беже?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Када су извођени напоље, па да су кренули у бег?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже нам оптужени наш овде један да је он био међу људима који су извели неку двојицу и да су онда они покушали да беже и онда их убили стражари, то испада неки од вас да су убили. Да ли Вам је то нешто познато? Он каже да зна да су то стражари урадили, лично он зна?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Добро, он може да каже ко је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Ви?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дужни истину да говорите, он није, ту је разлика између окривљених и сведока.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Сигурно не знам, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате сигурно?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Нико Вам никада није причао да је тако нешто се десило? А шта Вам је тај колега чије име не знате, рекао како су то убили ту двојицу напољу? Како се то десило?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, већ сам Вам испричао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам ништа ту сазнала.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Да су људи били ван и да су они ушли, пуштени сви напоље, боравили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви били напољу?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Сви људи напољу, да су они ушли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свих сто и нешто?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то била ситуација? Колико после њиховог доласка у Дом?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, вероватно је било у почетку док су људи ту комотно пуштани. Међутим, после, после пар таквих догађаја, једноставно људи нису, није их смео нико ни пустити, већ строго на брзину и затварани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вас схватила да су извели двојицу и убили напољу?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не, не, не, сви људи су били ван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Да су та двојица дошла, узели из те групе два човека, да их као испитају и да су по испитивању, остали људи су затворени, као враћени унутра, а да су они по испитивању то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то безбедно да изађу свих 160 људи напоље?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, морало се пустити, јер мокри чвор нема унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, разумем да се пуштају, али сви одједном?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, у почетку је тако то и рађено, пуштани, јер је унутра загушљиво и ово и онда су пуштани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је долазио некада лекар у Дом?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: У мојој смени, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да су они некада тражили да им се позове лекарска помоћ, неки лекар да им дође, да им треба нешто, да имају неке повреде, ране, потребу за лекаром?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Чуо сам да су имали повреде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте чули?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, то је све у том периоду. Ја заиста сада после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте чули, добро?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Више не знам како да Вам кажем, најбоље је да не говорим оно што сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, зато што не знам заиста рећи од кога сам чуо, од полицајца, од колега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта сте чули?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, то да су имали рањавања, да их је неко секао, шта знам и да је било потребе за лекаром, а да ли је лекар долазио, да ли није, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви некада видели на неком од њих повреду када излазе до WC или нешто, да Вам се пожале? Да ли су Вас некада питали шта ће бити са нама, да ли ће да нас пусте, ко, шта? Да ли сте чули да су долазили, па да су одвели неку четворицу у размену, на почетку?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ја знам двојица да су Хациефендића и његовог зета, за ту двојицу знам да су пуштани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су они пуштени?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: На почетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је пустио, ко их је разменио, ко је дошао по њих?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да су баш они отишли?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Знам, јер су, човек полицајац је у Малом Зворнику разговарао са њима када су отишли аутобусима негде за Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су могли да изађу, да ли је неко дошао по њих?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Неко их је ослободио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На почетку?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је Вама рекао да су они ослобођени?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, тај полицајац што је разговарао са њима у Малом Зворнику, што их је видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да их је видео само?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте, видео у Малом Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како они изађоше?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Откуд бих ја знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате појма? Да ли сте видели Ви неки леш некада за тих двадесет дана?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ниједан, ни трагове, ништа? Да ли сте видели у WC некада крв, неке трагове?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Да ли сте чули шта је било са тим лешевима, ипак кажете сада малопре, 40 мртвих, па добро ајде, док сте Ви били, није било одмах 20?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ти лешеви су «тамићем» неким војени, знам да је била комбинација нека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чији је тај «тамић»?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, не знам, овај у једном случају се спомиње неки «тамић» од неког Пеће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Пећо надимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пећо? Да ли је то неки ту из Челопека или?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ја мислим да је из Тршића он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Из Тршића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тршића? Да ли је тај Пећо неки приватни превозник лешева или шта је он?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не, то је био његов, видите, то није било у мојој смени и ја Вам заиста не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисам ни мислила да је било у Вашој смени, таман посла, него само шта знате?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Опет, овај, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте чули за тог Пећу? Мислим, како се он бави тим превозом лешева, да ли је нешто ангажован преко некога или приватно?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Неко је послао, ја мислим да је то мобилисано, да га је неко натерао да да «тамић».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви са њим причали па Вам он то каже или?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од кога сте чули да су њега натерали?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, не знам Вам то, не могу Вам рећи, не могу се сетити, уствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ипак није баш неки посао специјално атрактиван да се носе лешеви. Ко то њега може да натера да тако нешто ради? Да ли сте причали са Вашим командиром Цвијетком?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? А да ли сте причали са неким од колега ко организује да се ти лешеви тих убијених људи одатле одвезу и где?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не. Ја знам да је то требало, овај, Комунално да обави и да се јави, али, што је тако рађено, мене немојте питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, мислим, ако је већ неко мобилисао Пећин «тамић» и да се вози, онда то, то ја не могу ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите ту тај сведок М, немојте му име читати, да ли знате тог човека?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је неки, он каже да је радио у Комуналном баш на том послу скупљања лешева, слабије онако чује?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Да, да, да, сада знам о коме се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви виђали некада њега ту у Челопеку

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ја га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Да ли Вам је познато да је он то радио?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајте нам о томе испричајте, шта Вам је познато о том његовом послу у том периоду, пролеће 1992. године?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам, једноставно ја сам га видео на телевизији да вози, ето тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо га и ми видели. Осим тога, нешто ближе да ли знате?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само то?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га знате лично?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Знам га лично. Знам да је возио то и после је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта још знате? Да ли знате да је долазио ту?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам, могуће да нисам био ту. Ако је возио на 28., онда је нормално да нисам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, он каже да је возио више пута, он је овде сведочио да је долазио. И баш никада га нисте Ви у Вашој смени затекли?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато, ко је обавештавао Комунално да дође по те лешеве?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, вероватно командир Цвијетко Јовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Јовановић Милоша, да ли виђате?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Виђам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је Милош, да ли је жив и здрав?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Жив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли у Челопеку живи, где ради?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Он не ради нигде, у пензији је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У пензији? Да ли знате да се њему тако нешто десило да је присуствовао нечему, па да су неки људи убијени и одвођени, да ли Вам је причао Милош нешто? То је Ваш комшија?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте мој комшија, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте причали, шта се у његовој смени, пошто видим у Вашој није ништа, па да ли сте причали, у његовој смени шта се догађало?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам, мислим да имају чињенице и датуми, о тим стварима нерадо се прича, тежи се заборавити такве ствари, а не препричавати, мислим, за мене је то један тежак период живота, најтежи управо у мом животу, тај пар месеци, јер заиста сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како пар, ваљда двадесет дана, па после сте ишли на линију?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не, читав тај део што сам ја био мобилисан, говорим, ја сам био само годину дана укупно, негде дванаест месеци и демобилисан и после сам радио, о томе говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта Вам је ту тешко, ево за двадесет дана ниједан леш нисте видели, ништа, не знам, шта Вам је тешко то било?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, ето из сазнања да су људи изгинули, погинули и да је иживљавано над њима, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте сазнали од Милоша?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Нисам са њим разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не знате?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: То морате њега питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је неко од колега причао да су долазили да воде неке на нека саслушања, на испитивања у вези оружја, да ли имају оружје, да ли су закопали на Дивичу? Да ли Вам је то познато?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту било неких подношења извештаја, неких писања у смени ако се нешто догоди, кажете, било је убистава, па да ли је било писања тога?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Вероватно је било, ја мислим да је била нека књига која је у почетку, знам да је била, да ли је после, не знам и у којој би требало да се уноси то и примопредаја смена. Међутим, сигурно да она није била у функцији, нисам сигуран да је неко уносио то у њу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте мало пре, ништа се баш није писало, није било тих неких примопредаја смена, па зато сматрате да и није био вођа смене?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: У случају дешавања таквих ствари, ја нисам сигуран и не знам да ли је уношено то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели некада ту књигу?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Књига у старту је била и видео сам је, а после не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледала?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, мислим да је формата А-4 била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свеска или књига?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Свеска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се ту писало?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: То не знам, ја нисам никада писао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је стајала та свеска?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Стајала је негде, ја мислим да је била кафана, испред кафане сто и отприлике на том столу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели тог мајора и поручника, што кажете, причали су Вам да су долазили?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви њих нисте ни видели? А да ли виђате Мишу Пантића?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Мишо Пантић, тренутно га не виђам, али га познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли он исто у Челопеку живи?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: У Тршићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Тршићу? Да ли Вам је он причао можда да су у његовој смени нешто доводили, изводили, враћали и тако даље?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је Милош Јовановић себи пуцао у ногу? Да ли је био рањен он нешто?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Мислим да није био рањен, не знам, нисам сигуран, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта би са Бикић Нуријом, кажете, на почетку, он Вам каже да је и на Дивичу док су били, било лоше, па је сада овде као боље?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, мислио је вероватно, у старту је била нормална ситуација. Мислио је да ће бити заиста заштићени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га после током времена до краја виђали или?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: После нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он жив?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то за Видовдан, Ви кажете нисте ту били?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Телефон је, кажете, био у школи?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неко од вас моторолу или нешто?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро, шта сте чули за тај Видовдан, ако нисте били, да ли Вам је неко испричао, шта то би? Ко је ту био тог дана од стражара, како се то догодило?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, отприлике садржај приче да је овај «П» делио храну, била је подела хране када је улетео тај Репић са пушком и да је пуцао у масу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажете, нисте питали Цвијетка шта да радите ако неко тако, да пуцате, да бежите, или шта?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Није објашњавао, није ни, ја нисам са њим по том питању разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цвијетко Јовић нам другачије каже за ту ситуацију када су Вам тражили кључ. Каже он, чуо сам од Анђелка да му је неко прислонио пушку од тих људи, тражио кључ и да су онда ушли унутра?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Анђелко ми је рекао да је морао да их пусти, да су ушли и испитивали.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: То је лаж, ја мислим да је тада «П» био са мном и мислим да може потврдити да, овај под «П», да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, Анђелко, он је рекао да је морао да да кључ због претњи?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Овај сведок под «П» може посведочити истинитост овог навода. Ја кључ заиста нисам дао и завршило се претњом и звао сам управо што рекох, звао сам дежурне офицере и да нико није дошао и на сву срећу, није ни он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били добри са Маринком?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, нисам био баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Блиски?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били овако ближи него Цвијетко и Маринко, на пример?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, ми смо се познавали и оно, нисам био близак ни са једним ни са другим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам зато што и Цвијетко каже, Маринко каже да сте Ви њему подносили извештаје, да је све било нормално, а и Цвијетко каже, Анђелко је често био са Маринком и они су се дружили?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, не смем ја, имам, овај, сведоке, сви полицајци који су дежурали доле са мном, сви ће потврдити да ја са Маринком никаквог контакта нисам имао и да сам био, једноставно не би био стражар, ако би био у добром контакту и подносио њему извештај, што бих стражарио или што би ме раздужили као вишак полиције, мислим, сама чињеница да сам раздужен као вишак, говори да они нису у праву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то утврдио да сте Ви вишак, не само Ви него још?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Нисам сигуран сада, ја говорим, претпостављам да смо били вишак, али једноставно, нас петнаестак, двадесет из

Челопека је раздужено око 20. јуна, раздужено из полиције и јавили смо се у «Стандард» тамо код војске и били оно задужени, распоређени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је онда остало у тој резервној станици Челопек људи, када вас петнаест иде као вишак?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Мислим једно двадесет, тридесет, претпостављам да нас је око педесетак било укупно, претпоставка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, онда се смањио број?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да ли сте Ви добро обавили свој задатак, сачували те људе, када одједном постајете сада вишак, 20. јуна и сада се смањује број? Како то схватате да сте вишак?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не, вероватно, не знам како да то схватим. И ја сам размишљао и анализирао због чега, мислим мени је далеко боље и боље ми је што сам отишао одатле, ето ја сам награђен, фактички награђен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама саопштио, да сте награђени на тај начин?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Награђен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, отишли одатле?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, отишао сам одатле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вама то каже, како сазнајете Ви да Ви сада?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Од Цвијетка Јовића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта он каже, ко је то рекао, ти си вишак и вас петнаест?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Као он је направио списак људи који иду из полиције и јављају се у «Стандард».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како они сада даље обезбеђују?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Мени је речено изјутра када сам дошао у смену, речено да се раздужим, односно да идем у «Стандард», да се јавим, да сам распоређен у ту јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато, како они после сада смене?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада кажете, било вас је пет до седам у једној смени, сада када је вас петнаест вишак, одлази, како даље смене?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Био је увек један вод резервни, тако да је вероватно одатле то попуњено. Увек је био један у приправности вод, вод у приправности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Резервне полиције?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте, у случају неких, оно што сам говорио на почетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да је тај број ипак попуњен поново?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, вероватно, што се тиче страже да је попуњено, значи распоређени су тамо, а ми смо отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажете, Ви одлазите у «Стандард» 20.?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је у «Стандарду» 20. јуна, ко ту седи?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Видите једну ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ту борави?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ви мене вежете за датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Ви сте рекли.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Добро, око 20. јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека буде 21., није битно, одлазите у «Стандард», ко је тамо, ко има седиште, који органи, које снаге, шта је то тамо?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, ту је ТО вероватно та војска, ту се задуживало оружјем, мобилисано, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту командант тим људима?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Нас је лично, овај, Обреновић поставио и упутио у Петковце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Петковце?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обреновић Драган?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам како му је име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај Обреновић?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Шта је он био мајор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули за неког мајора Марка Павловића у то време, мај, јуни, јули?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пролеће?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам, ко је тај човек, шта је он био?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, њега никада лично нисам упознао, нити видео, али спомиње се у својству, да ли је руководио војском у том смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада када сте Ви дошли у «Стандард», у јуну?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Значи, Обреновић нас је постројио и упутио, овај, а био је командир те чете Мијић неки. Значи, формирана је чета од нас и како му је било име, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мијић?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то ту неки Ваш Босанац ту из краја?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Да, да, из Зворника је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он територијалац, војник, полицајац, којој формацији је он припадао?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Војник, вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Активни или?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам, не знам, то Вам не могу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: И врло брзо он је напустио то, отишао је, он је био ја мислим једно месец дана и после, из тог разлога је то и вратило се поново у полицију, једно месец дана је то функционисало, па је он демонстративно напустио, отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Мијић?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Мијић, јесте и ми смо били, ето, шта ја знам, ко је водио после и крајем августа то се распало и вратили смо се поново у полицију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја ћу Вам још предочити исказе овог Цвијетка Јовића, а док то не нађем, да нам кажете, знате ли неку жену ту да се нешто бунила, долазила, ту Ваша комшиница из Челопека?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Споменка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Баш ће Споменка да нам дође овде исто, па да видимо.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Стојкић Споменка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Ко је та жена?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Та жена, не знам, ја са њом контакта нисам имао, да ли се она бунила или није бунила, само знам да је била затворена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви њу знате, познајете?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Познајем.

Констатује се да бранилац адвокат Мирослав Ђорђевић уз одобрење председника већа, напушта судницу и да ће га у даљем току претреса замењивати адвокат Ђокић Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта кажемо, Споменка, ко је Споменка?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Споменка Стојкић је жена која живи и дан-данас у селу и у непосредној близини можда негде стотињак, сто, двеста метара од логора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којег више нема?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Кога више нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је срушен логор?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је срушен, кажем, логор?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: После рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Шта знам, прављени су неки нови објекти, то је дотрајало, било је и запаљено у току рата, горело и била је, претила је опасност да се сруши, вероватно из тог разлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Ваша кућа у односу на Дом и на Споменкину?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, и моја кућа је једно триста до четиристо метара од логора у селу горе, значи под 90 степени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајте нам реците, кажете, не знате да је долазила, а знате да је затворена. Шта нам можете рећи, везано за ту ситуацију?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Знам да је била у затвору, на основу чега и због чега, ја заиста немам податак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је потпала у затвор?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, не знам Вам ни то, вероватно нисам био ту, можда у оном периоду од 20. јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је дуго, да ли сте то чули, ипак жена у затвору, мало овако чудно?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Чудно јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је она била нешто војно ангажована па је затворена због тога?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не верујем, не знам, немам податке те и ја не могу говорити о жени ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте поново почели да је виђате у селу?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам колико је била у затвору, када је пуштена, ја заиста не могу Вам на то одговорити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, краће или дуже време?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Једноставно знам да је била у затвору, а по сазнању, с обзиром да смо комшије, мислим и она ће сутра, прекосутра доћи овде и рећи ће Вам све, мислим, да ја не нагађам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких посета у Дому, да долази нека родбина, фамилија да тражи неке своје рођаке?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: У Челопеку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: По мом сазнању, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су биле жене, деца од тих људи, то су све били мушкарци, колико ја схватам?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Да ли су знали људи да су они ту?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Који људи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, Зворничани?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, вероватно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај објекат био нешто тајно?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Није, то је објекат поред самог магистралног пута на пар метара за Бијељина-Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажете, Брану Грујића сте познавали. Како сте га познавали?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Знам га из времена када је био инспектор у општини, а и после је пекару држао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у ово време, мај-јуни, шта је био?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Да ли је био председник општине, нешто је био горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нама Брано каже да он појма нема да су ту били неки људи. Шта Ви можете о томе да нам кажете?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ја њега видео доле нисам никада и не знам да је долазио. Да ли је он то знао, ја то не могу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево каже Цвијетко Јовић, када је био код нас, баш пре годину дана, каже, чуо сам, шта је био повод да Ви зовете Маринка у школу, то ја питам њега, а он каже, био је повод да се упали у току ноћи и саслушавали те затворенике, десет, петнаест дана након што сте ту дошли. Каже, чуо сам да је као Анђелку Васиљевићу пошто је он био као на оном предњем делу, на улазу, да је неко, да ли је прислонио пушку и уствари тражио кључ, да ли он, највероватније није одобравао, да му је неко од тих који су дошли, прислонио пушку и рекао, јел ти ко погинуо, каже, није, а би ли хтео и тако даље и онда је тај кључ завршио тамо где је завршио.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, јесу ушли, шта ја знам, па сам ја питала, дао им је кључ, он каже, или је отворио, не знам, не сећам се. Ја га питам, да ли Вам је то он причао, Анђелко, он каже јесте, Анђелко Васиљевић, ето да је морао да их пусти и да су они тамо ушли и да су испитивали.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: То је отприлике то он злоупотребио моју причу, а управо сам рекао да је био сведок «П» присутан, човек није мени пушку, није потезао и није ми прислонио пушку, кључ је тражио, кључ му нисам дао и није улазио. Ја сам ишао на телефон, звао, мислим да не понављам исту причу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он каже да је после тога звао Маринка који је дошао у школу?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Маринка сам управо рекао, да нисам видео од 13. априла до крајем августа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто и Цвијетко и Маринко кажу да су се виђали, да сте их виђали, Маринко каже да је од Вас добијао извештаје усмене, да је све ОК; осим неких пуцања, шенлучења и тако?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Добро, ми ћемо морати још једном да Вас зовемо, да се суочите са Маринком. Да ли виђате Цвијетка Јовића?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? А где је он?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Од када га не виђате?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, не виђам га већ дуже време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дуже време?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: И пре сам га ретко виђао, врло, врло ретко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: У разговору са Маринком, обавио сам један разговор после његове изјаве да сам ја био командир и он једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви знате да је он дао изјаву да сте Ви били командир?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, било је и у новинама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ипак пратите, није баш да Вас тотално то не занима?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Добро, речено ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта каже Маринко?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Изјава његова да је, рекао је за мене, јеси ти командир, како а Цвијетко Јовић, откуд он из Тршића у Челопеку и као ја инжењер, а он трговац и у том смислу. То је његово објашњење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као за њега сте Ви били командир?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цвијетко каже још – и Анђелко је знао све шта се дешава, јер ниједан вођа смене не може да зна мање од њега, мисли на себе, а поготову радници који су радили у сменама?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: По мојој процени, ја сам укупно девет до десет дана провео у сменама ту, на лицу места и сва та чуда што су се догађала, нормално да, да сам дозволио, овај да узме кључ, мислим, два пута да сам дао, дао кључ, десило би се и у мојој смени исто као и у другим сменама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Цвијетко да Вас је питао, да ли сте видели Маринка, да ли сте га обавестили шта Вам се десило у смени и да сте Ви рекли да јесте?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Нисам имао потребе у Зворник уопште да идем, са дежурства сам ишао кући и враћао се од куће на дежурство. У Зворник нисам отишао можда и нисам имао потребе и са Маринком, шта ја имам, обичан стражар и управо сама чињеница да сам раздужен као вишак полиције, говори да никакав командир нисам био. А то могу посведочити сви, сви ови стражари који су са мном дежурали. И уосталом, и у Тузлу су и ишли и дали су изјаву да ја нисам био командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овај сведок «П», нисте Ви овде окривљени, нисмо ми Вас звали да сада ми.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Знам, али сама чињеница да сам ја био командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте само дужни да кажете оно што знате, а немам утисак да то говорите, знате.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Сама чињеница да сам био, да говорим сада, да сам командир, нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок «П» каже, једне вечери, каже, око четири, пет дана после онога што сте рекли, долази Репић, тражи кључ од њега и од Анђелка. Да ли је сведок «П» био ту баш са Вама када је овај тражио кључ?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да ли је био још неко са тим Репићем?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, није сам био, али верујте у таквој ситуацији не можете регистровати ко је био. Био је неки човек, чини ми се висок. Ја њих по имену не знам никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И каже да је рекао да ће се вратити, да се није вратио и да сте Ви онда ишли да зовете Станицу милиције у Зворнику? И шта Вам је рекао тај дежурни када се јавио?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Управо сам малопре рекао, рекао је да главног тренутно нема, чим дође да ће га обавестити о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, како сте се Ви уверили да је то неком ипак пренето, том главном сутра?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Нисам се уверио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте се ни уверили?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Сама чињеница да нико није долазио, самим телефонским разговором ја сам пренео некакву надлежност, а ја нисам у стању да терам спровођење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли виђате Лазић Миленка, Лазију?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, виђао сам га у задње време, ређе, мислим, тако, човек живи у Тршићу, ја у Челопеку, радна местан различита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је неком човеку ухо одсечено у Дому? Да ли знате о томе нешто?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Овај, знам да је одсечено ухо човеку, али ко је, не знам, али знам да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је видео то неко од стражара?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ја нисам, не знам, не могу Вам ништа рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је некеме полни орган одсечен?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О томе нам је причао овај сведок «П», шта знате о томе? Када се то десило?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чули сте?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Маринко да сте Ви звали помоћ?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Помоћ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, тада сам звао ово у телефонском разговору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само то?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа друго? А да ли знате Вуковић Среду?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте њега виђали ту?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је долазио? Не? А да ли сте некада питали Цвијетка, зашто ви не пишете писмени извештај?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли треба да пишете?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Нисам, он је командир и има надређене и ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули да се ту грађани и мештани буне нешто што су ти људи ту смештени, за тих двадесетак дана док сте Ви били?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, многи су протествовали, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите нам нешто о томе, коме су протествовали?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не, овај, с обзиром да сам ја из тог села и мени су говорили, то треба, исто као да ја, мислим, ко сам ја и не одлучујем, али директно мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама некада неко рекао?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажу?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, ту комшије, ето, то је срамота по село и то да би то требало људе негде спровести и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да је срамота?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, срамота за село тај логор у сред села, необезбеђено, крај пута, у том смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли сте то Ви неке пренели да се они буне?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Није то групно било, појединачно, овај, појединачно. Па, знали су, знали су сви, то је овако, ето та жена, она се жалила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте ту један од стражара. Да ли сте осетили потребу да неке кажете да је то срамота и да треба то да се то одатле ту измести?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Свима је јасно, сваком стражару и Цвијетку Јовићу који је био командир и он сам је вероватно се жалио и човек немоћан, вероватно није наишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да је Цвијетко тражио да се ти људи одатле пребаце и изместе?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, сигурно је, чим је, када су дошли, речено је, два до четири дана да ће бити ту и да ће бити спроведени негде, да ли на размену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим те двојице, што кажете, да их је тај полицајац видео у Малом Зворнику, да ли знате да је још неко размењен, пре него што су сви одатле напустили?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где ти људи одоше када су ту завршили свој боравак?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: У Зворник ја мислим да су пребачени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: После, ја нисам био ту, заиста, да ли су били доле негде у околини Бијељине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Мико долазио за то време ту?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ја га нисам никада видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту да је долазио, никада?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада рекосте, то је било лоше организовано, у ком смислу мислите лоше организовано?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, сам положај објекта је, с обзиром да је крај самог магистралног пута, да није ограђен, обезбеђен, да нема капију, да су услови унутра били неодговарајући, мислим довољно разлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се Цвијетко жалио на те услове неке ко је изнад њега?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Вероватно, вероватно, али сви, мислим ко год зна да су смештени ту, зна, јасно му је да немају одговарајуће услове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ко зна?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Сви су знали, од командира и свију надлежних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је некада Цвијетко рекао да се жале на те услове, Вама лично?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не, мени лично није, а ја претпостављам да је се жалио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули за неког Гогића?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Гогића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесам, јесам, али мислим да он, онолико колико сам ја био ту, мислим да он није долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај Гогић?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Неки човек из Лознице, ја га не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за још неки затвор ту, на територији Зворника као тај Дом, да су људи још негде држани?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам, чуо сам да је у Зворнику, нормално да је био затвор, да је био затвор Економија, где ли је, «Нови извор» и мислим школа у Каракају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули ко је ту ангажован био да чува те затворе?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за објекат који се зове Герина кланица?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Чуо сам за тај објекат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте чули за тај објекат?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, не да је постојала, не знам, мислим детаље не, а да ли је било злочина ту, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули да је неком приликом 17 лица одведено и да нису ни враћени, да су дошли неки?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Из?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Челопека?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 10. јуна? Шта Ви знате да се десило 10. јуна, Ви кажете за ону песму, ови сведоци оштећени кажу да је управо 10. јуна био Бајрам и да је те ноћи пуно људи убијено?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не, ја Вам нисам, видите, ја Вама када сам рекао за датуме, не вежем се тачно за тај датум, негде око тог датума, не знам да је 17 људи, заиста одведено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, 10. јуна, једанпут је био, пришао до?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Око 10. јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, пришао до врата и терао да певају песме?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте, мислим да је недеља била, који је датум био, он је био обучен у неки копоран и био фино обучен, дотеран, у народној ношњи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли пре тога дана када је он дошао, да ли сте чули да су била већ нека убиства или нисте још? Када сте Ви први пут чули, кажете, за оно прво убиство када је било, нешто сте споменули? Када је то било?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, тешко је то се сетити, знам да је било убистава и знам два пута да је неки «тамић» спомињан. Једном мислим да је Милан возио а једном то Пећино ауто, «тамић».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био од стражара када су била та убиства?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам. Знам да је «П» био при овом масовном, а ово остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, пре тог Видовдана?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Да ли сте Ви испитивани од стране неких полицајаца из Бијељине у јулу месецу?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Да ли можете да дођете овде да погледате, нама је тај сведок «П» донео једну скицу Дома коју је радио неки његов пријатељ, који је довољно стручан ваљда за то, па да нам Ви кажете, да ли отприлике је то изглед Дома онако како Ви памтите.

Констатује се да је сведоку показана скица Дома културе коју је суду предао сведок под псеудонимом «П».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли би то могло да буде то?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та конфигурација?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да нам покажете, где су то били постројени када је дошао тај, рекосте, Нишки?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте, овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уз овај зид?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ја нисам, мислим, не познајем човека, рекли су да је Нишки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту су стајали?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Овде су били постројени, ја сам долазио одавде и нашао сам се пред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је била та кутија?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Пред људима, на земљи, они су је гурали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су радили?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ногом је гурали, како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти људи?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај Нишки и ти са њим, колико сте рекли још да их је било?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам, не знам, било је управо када сам изненада видите нешто и фрапирате се и онда се повучете и ето, обзиром да ја нисам ни у смени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тада нисте били у смени?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не. Дошао сам, ја сам био друга смена и долазим у смену и то сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта кажу ови стражари што су у смени, они ваљда нису фрапирани, или бар не би смели да буду?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта они предузимају?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не, изненађење је када видите тако нешто и изненадите се и онда се вратите и не скицирате, не видите ко је све ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је тај Нишки изгледао? Какав је тај човек?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Управо Вам рекох, ја га нисам ни регистровао, него су рекли кроз причу ко је био и рекли су да је то Нишки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, како је изгледао тај за кога су рекли да је Нишки?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, шта знам, човека нисам знао, не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим, физички, нисам мислила да га познајете овако, него физички, да ли се сећате некога?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Није био висок, само могу то да констатујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био висок? Смеђ, плав, дебео, мршав, брадат, ћелав, какав?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Пре петнаест година колико има, ја заиста не могу се сетити. Па, био је, мислим да је обријан био, није брадат, није ћелав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у униформи?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не верујем, не знам, не знам, не сећам се.

Констатује се да је сведок погледао скицу и на њој показује да су људи приликом његовог наилаaska у другу смену, када су били постројени и у кутију одлагали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Новац ја мислим.

Новац, стајали уза зид који се налази нормално у односу на зид на коме се налазе врата означена под «Б» на скици и то је зид из кога се улазе у кафе кухињу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је Репић стајао то када је терао те песме, то око 10. јуна, да певају, да је дошао?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Оно је само дошао, лупио о врата и рекао да се пева и отишао је. Они су певали, ми смо им јавили да прекину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, када је он отишао?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Одмах, чим је отишао, рекли да прекину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажу неки сведоци да је било ситуација да када он наиђе, да стражари кажу, ајде певајте, па онда да им стражари командују, прекините и тако. Да ли је Вама то нешто познато?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам није познато? Добро. Добро, вратите се тамо. Да ли је долазио некада неко, неки судија или полицајац да испитује те људе, из Зворника, из града?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ја нисам присуствовао тако нечему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се Ви питали, зашто су, како су ти људи ту затворени, да ли су они неко кривично дело учинили, Ви сте полицајац тада, због чега, шта чекају, да ли има неки поступак против њих да се води, нешто?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Наводно нека размена је требала бити пре, а зашто и због чега, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се држе да би била размена?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, претпостављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то рекао?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, мислим из опште дискусије о сазнању, нисам ни са ким дискутовао од претпостављених. Сам Мико је при предаји људи рекао да ће ту бити четири дана и да ће ићи даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли Ви знате, нама су то још неки сведоци говорили, да је била нека ситуација због које је одлучено да кључ више не буде ту, већ да се кључ негде пребаци, да не стоји кључ ту, односно причајте нам о кључу, где је стајао, како је то организовано?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Кључ је у почетку био код ових људи који су, малтене, овај, стално на том стражарско место отприлике је одредило да код њих кључ стоји, који су испред, да отворе, да пусте људе, док је нормална ситуација била, а после када се појавило упада и овога, онда су отприлике, кључ је стајао код дежурног у школи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не у СУП-у?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није никада био кључ у СУП-у?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Е то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неко правило, како неко може да дође унутра и да изводи, испитује, саслушава? Да ли је требао неки налог или налог за извођење од полиције?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, у нормалним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: У нормалним околностима би требало да буде, али ја не верујем да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви некада имали упутство како када неко дође да испитује, како да га легитимишете, ко је тај?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Да ли сте Ви чули да је некеме уцртан крст на чело или на леђа од тих људи заточених?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Знам да су мучени и сечени су и то, а за крст не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је то рекао?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Које?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово сада што кажете, пошто није било у Вашој смени, претпостављам?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: То сам чуо, чује читаво село, сви чују, прича се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је било са Капичић Смаилом? Видели сте га унутра и после?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ја заиста о њему не знам, немам податке никакве и да ли је он остао када сам ја отишао или је пре одведен, ако је одведен, не знам или је остао унутра, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажете, тај Пећо он је дошао са тим «тамићем»?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Знам да је био његов «тамић», али да ли је Пећо био, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте виђали неки камион Комуналног ту? Тај сведок «М», кажете, Ви га нисте видели?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ја га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада ту да је долазио?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, сама чињеница да нисам присуствовао таквим стварима, нисам га видео. А он вероватно зна када је долазио, са ким је контактирао и ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже један овај сведок да се стражари, овај оштећени, да се стражари уопште нису сукобљавали са тим људима што су упадали, већ да су их пуштали? Да ли сте Ви причали, те колеге у чијој смени се то дешавало, како уђу ти људи унутра и убију те људе, ако су они напољу наоружани?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ти оштећени су, они највише знају и мислим највише могу рећи и највише помоћи у истрагама, с обзиром да они знају ко је откључао, ко је отворио, ко је ушао све. И, овај, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваљда ви као колеге, стражари знате међу собом?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ја сам Вама два пута навео, да сам имао две ситуације такве и где сам стварно уз претњу и нисам дао кључа и тврдим животом да у мојој смени на кључ никада нисам дао, ако је код мене, али само два пута је био код мене, нити сам када отворио врата, ни ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вас молити само још једном да дођете да ми покажете овде, тих пет до седам стражара, где су они распоређени? Значи, ево ово је пут, да ли је тако?

Констатује се да сведок показује на скици Дома културе места где су распоређени стражари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Овде је један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То значи од WC па мало десно?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте и ту поред пута један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, пут је овде, ово је други пут.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: То је други пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онај горе што иде за поље?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте, за поље, јесте, ту један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, поред пута, овде има доста, колико ближе објекту или даље?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: То је поред самог овога, малтене, ово степениште, ето ту, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где он стоји?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ту, ето ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код тог војног објекта, какви су то војни објекти?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: То није војни непосредно, назван је војни објекат, то је некада, некада давно, обука пред војску, како се звало, предвојничка и ту су држали неке ствари и од тада је остао назив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, један ту, где ближе војном или ближе WC?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, тако ту, можда ближе WC, један ту, овде су била два испред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код кафане?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте, то је четири.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неко на вратима?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, тај један је био на вратима, уствари и један овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: То је два, четири и пети евентуално шести је био овде или овде, ето, контролише ову страну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде значи два?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

Сведок показује да је један стражар био у близини војног објекта, са леве стране на скици гледано из правца магистралног пута Бијељина-Зворник, да је други био између WC и другог војног објекта са десне стране на скици гледано из правца магистралног пута, да је један стражар био у горњем углу Дома културе и то уз сеоски пут за поље, да су два стражара била на простору између кафане «Јединица» и улазних врата у Дом, под «Б» и да су један или два стражара били уз магистрални пут са спољашње стране Дома.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то код продавнице?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Овде је продавница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, па где су они били?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ако су двојица, један је затварао, значи, овај пут, а један то ту контролисао и ова улазна врата.

Код продавнице и код врата означених под «А».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да ли је ту требало да се уђе за тај кинопројектор, овде «А»?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте, јесте.

Сведок наводи да је улаз означен под «А» био улаз у просторију где је био кинопројектор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како су та врата обезбеђена?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Управо тај стражар је ту стајао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не врата, каква су, да ли су то врата закључана катанцем, кључем, како?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Закључана су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има још нешто чега сте се сетили, а да можете да нам кажете? Нема, добро. Добро, направимо паузу.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Ради паузе, прекида се главни претрес и исти ће се наставити у 12,20 часова.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес настави после паузе у 12,33 часова.

НАСТАВАК ИСПИТИВАЊА СВЕДОКА ВАСИЉЕВИЋ АНЂЕЛКА

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците нам, господине Васиљевићу, да ли се било када неки стражар супротставио овим лицима што су ту покушавала да улазе или улазила?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ја могу само да кажем за моју смену и већ сам навео два пута да су сам се супротставио. Вероватно је било и у другим сменама таквог истог супротстављања или у неку руку, да кажем, лагања да кључ није у смени, него да је негде на другом месту.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли је било када неко од стражара пуцао у неког од ових лица?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не, колико ја знам није, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли сте као стражари имали такво овлашћење да можете да употребите оружје у случају да вам је живот угрожен или живот некога од затворених лица?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ја сам у својој изјави већ рекао да нама нико није наредбу, ни писмену ни усмену издао, да ли смо ми ту да их штитимо или какве су наше принадлежности. Ја управо сам рекао да сам схватио да смо ми ту да их штитимо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Нико Вам није рекао каква су Вам овлашћења везано за?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не, мени није, ја бар нисам био присутан у таквој ситуацији.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, ако сте Ви схватили да треба да их штитите, због чега ти људи нису заштићени? Ви помињете ту неку бројку да је толико и толико страдало?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Мислим, ја сам два пута изложен и сам себи лично изложио опасности и мислим да су и поједини то исто чинили, али мислим да су били немоћни.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Молим?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Мислим да су били људи немоћни било шта да ураде, ако узмете у обзир, видели сте скицу како објекат изгледа, који је то простор, колико је стражара било присутно и мислим да нису у стању, с обзиром да увек је био један човек изложен, а око њега су двојица или тројица тих, тако да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да, али Ви сте помињали да је у смени било по пет до седам стражара?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Али распоређени по стражарским местима, оно што сам Вам ја рекао већ, тако да је увек био један или евентуално двојица и у жижи, јер сваки стражар је на свом месту и увек је био на удару онај испред врата.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па, тај један није сваки имао кључ код себе?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не, код једног је био кључ. Обично код оног стражара испред врата.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па, чему вам је служило то аутоматско оружје, кажете, имали сте аутоматско оружје?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Полуаутоматско.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Полуаутоматско, чему је то служило?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, служило је да штитимо људе, али и сами знате резултат.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, када је почетак тих инцидената, значи када је тек почело то, Ви кажете и Ви сте једном били присутни

када се тим људима узимају неке драгоцености, Ви сада обавештавате Цвијетка, Цвијетко даље пренеси?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Цвијетко је био обавештен о свему.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро и да ли се после тога?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ја мислим да је, вероватно је, вероватно је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли и после тога добијате неке инструкције шта да радите у следећој сличној ситуацији?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не. Никада није нико, ја нисам добио наређење да потезем оружје на неке људе. Мислим да је, не знам, за друге не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ко Вам је то рекао да, рекли сте једног момента – да не пуцамо у наше. Ко је то Вама рекао да не пуцате у Ваше?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ја директно нисам чуо ни од једног претпостављеног, већ се причало између стражара.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да је речено, где, ко је то рекао?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, ови стражари између себе, неко је некоме рекао, вероватно од претпостављених да се не пуца у ове наше људе, уствари нико није смео ни пуцати, другим речима, други нико није смео и да је наређено, нико не би смео пуцати.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Откуд тај страх, због чега, шта? Ви исто имате оружје, ту сте постављени да заштитите, тако сте Ви то схватили, да заштитите затворене људе?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Страх нормално од, све су то људи који су дигнути са радних места и од свакодневних обавеза и нису вични оружју и резервни састав.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, рекли сте прво Ваша сазнања везано за те људе, да ће бити три, четири дана ту, па после иду негде у размену, а када прођоше та три, четири дана, да ли сте добили инструкције шта је сада, зашто ти људи остају затворени?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Видите, ја сам био обичан стражар и мени инструкције и мени нико није дужан ни полагати ни давати, једноставно, сам долазио на своју дужност, ако се може назвати тако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, не Вама директно, неко, али преко Цвијетка Вама, да ли Вама Цвијетко даље саопштава колико ће ти људи остати, шта се даље планира са њима, због чега су ту сада и даље?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Те информације су вероватно завршаване између Цвијетка и претпостављених, а даље међу ове полицајце није информација ишла и можда је неко изузетно знао, али ја нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, у вези тих вођења тих неких књига, евиденција, да ли баш никакве књиге нису вођене?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Управо сам Вам једном или два пута сам већ поновио, да није вршена примопредаја између смена, никаквим писменим путем, нити, према томе, у ту књигу вероватно, ако је неко некада уписао, уписао је извештај догађаја, ако је било убијања и такве ствари.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли су писани ти извештаји о убијеним лицима?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, вероватно да су писани.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли Ви када долазите у смену сазнајете да је у претходној смени неко убијен или повређен?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Усменим путем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Само усменим путем? Да ли је било неког писменог трага?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ја писмени траг видео нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли Ви записујете, с обзиром, преузimate смену, дужност Вам је да штитите људе, да ли Ви записујете то обавештење претходне смене или стражара, саопштио ми је да је убијен тај и тај?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Већ сам Вам рекао да није било примопредаје смене ни по бројном стању.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, то смо чули, а реците ми, ако то, зашто Ви то не радите?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ко?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па, Ви преузimate смену, сазнајете да је неко из претходне смене убијен, зашто Ви не записујете?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Мислите на мене лично или?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па, на Вас или уопште на било ког стражара тамо, зашто не уписујете то, јер Ви сада даље преузimate, испашће да је у Вашој смени можда тај човек убијен?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: То је једноставно наређење, књига је била вероватно тамо, за такве сврхе није писано и нико, наставила се тим да не пише нико.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Чије је то наређење било?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Моје није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ја Вас питам, чије?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам, мислим, не знам, заиста не знам, ако је командир Цвијетко Јовић нормално, ко би други могао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли је он наредио да се таква уписивања не врше?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам, не знам да ли је наредио. Мени није наређивао ништа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па, како кажете да је било такво наређење?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Да се не, нисте ме разумели, ја нисам рекао да је наређење било да се не пише, не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Него?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Једноставно није писано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, било је наређење, тако сте рекли, наређење је било?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не, онда сам се погрешно, извињавам се, могу се кориговати, наређење није било да се не пише у књигу, да се не пише. Књига је била ту, вероватно зато да се пише, али с обзиром да није било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Зашто онда није била писана?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: То не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Како не знате, Ви сте тај стражар који ту треба нешто да пише?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Нисам један, ја сам један од шест.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ја Вас питам, зашто Ви нисте писали?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, зашто бих ја писао ако претходни није, ја не знам шта је било, не знам шта је било у претходној смени. И ако сам чуо нешто, не знам тачно. И ако није он уписао ту, онда шта, мислим било ко од стражара.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ви сте имали разлога да пишете, у Вашој смени није био ниједан инцидент, па како онда да оправдате, рецимо, смена пре Вас, десили се инциденти? Да ли сте имали разлога да упишете да је нешто претходно, затекли сте такво стање, зашто то писали нисте?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Управо сам Вам то рекао, не знам да ли је свеска била, мислим у ранијем излагању сам рекао, да је у почетку била и не сећам се после да сам је виђао. Према томе, могуће и да је није било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли можете да набројите те Ваше колеге стражаре?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Како мислите, ко је са мном стражарио?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па, све које знате? Кажете три смене по седам људи, то је двадесетак људи.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, могао бих све по имену, али тешко је се сетити да набројим сада.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Кога се сећате?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ајде прво ове људе из Челопека да кренем, био је Мијић Љубинко, Савић Милан, Стојкић Драгиша, Лазаревић Којо, Иконић Срећо, Јовановић Милош, Митровић Милош, Митровић Милан, Батић Милош, Ерић Станислав, Ерић Здравко, Мићић Слободан, мислим то је што се тиче људи из Челопека, Ристан Иконић, е из Тршића је било, њих мање знам по имену и презимену, било је неких Бајића, два, три, Ристановић, Пантић, да сам имао времена могао бих се више сетити, овај имена и презимена.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли су живи ти људи?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Где они живе сада?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: У Тршићу и Челопеку.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Сви, где су и раније живели?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, да ли можете да кажете неке Муслимане сте знали од раније, познавали, ту који су били затворени у Челопеку?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Смајо, Капичић Смајо, Капичић Сакиб, Бикић Нурија, био је још један Бикић, Фахро, не знам му презиме, тренутно и знам далеко више људи из виђења и ово, али тренутно не могу да се сетим имена и презимена.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли се сећате имена и презимена неких који су ту страдали, да кажем, нису живи изашли из Челопека?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, ове што сам набројао, не знам да ли је то, Бикић, за Бикића сам рекао да ми је био изузетно добар пријатељ, ја мислим да није међу живима и Капичиће ето траже. Знам, овај, а њих сам знао, значи, те људе сам стварно познавао, радио сам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тај Бикић Нурија, кажете, изузетан пријатељ Вам био. Ево имамо овде извештај друге смене за 11.06., потписао вођа смене Јовановић Милош, каже, за време страже од 14 до 22, поред нормалног рада, дошло је до одвођења затвореника из затвора на саслушање и то Бикић Нурију, одвели су га неки

Репић. Да ли Вам је рекао Милош, да ли сте питали где је Нурија, Ваш пријатељ, да ли сте сазнали да га је одвео неко?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Знам да није међу живима, тако сам чуо, али ко га је одвео, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли од Милоша или од неког другог и када? Да ли Вам је за време Вашег рада тамо рекао неко да је он одведен, Нурија?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте, ја мислим да га је Репић одвео и ја мислим да је он и убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, где?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, ту негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то неко видео од стражара?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је причао неко?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Где га је одвео, углавном тај човек је убијен и тако сам обавештен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао он сина?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Имао је сина, и син је био са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове, да ли се сећате?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је са сином?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Тек средњу ја мислим да је био завршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је са тим сином било?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је радио са Вама неки Драган?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Драган?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Како мислите радио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стража, као резервни полицајац ту?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Са мнош, не. Са мнош је, отприлике, смена је била прилагођена челопечка и тршићка, углавном, ретко је када било мешања између, с обзиром да су они користили превоз неки, а ми да смо долазили ту, па је то углавном тако било, мада је углавном било и мешања смена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је увек била иста смена или се понекада?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Када?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, то из Челопека и Тршића?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, некада смо били помешани, али обично је, можда једна измешана, једно две су чисте смене, једни и други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате неког Стјепановић Драгана, Мали Драган, Драган Мали?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви нисте никада чули да је неки стражар убио некога, да се причало?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже наш оптужени један да је лично видео да је стражар убио?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: У мојој смени није сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да у стражари двојицу убили, да ли сте чули бар да се причало?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Добро, питања, изволите.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Васиљевићу, Цвијетко Јовић каже да је он, Мико Миљановић и Ви да сте направили распоред тих смена?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Одредили по шест људи у смени и одредили вође смена, па каже да сте Ви један од вођа смена?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ја правио никакав распоред нисам и не верујем ни Мико да је учествовао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Он каже вас тројица направили распоред тих људи који ће чувати људе у Дому?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ја тврдим да нисам учествовао у томе, а Мико ће сигурно дати своју изјаву.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви рекосте нешто да то не бисте баш назвали неким вођом смене, јер, ето, није се вршила никаква примопредаја, па онда у том смислу. Да ли сте формално имали неког човека ко је вођа те смене, те шесторице, седморице у тој смени?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: У појединим тренуцима сам стварно и ја био вођа смене.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У појединим тренуцима, шта то значи?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Видите једну ствар, ако сам ја редовно у смени био, прва, друга, трећа, па сам дан слободан, па сам онда одређен у интервентну чету и када се враћам, у интервентни вод тај, 24 сата, када се враћам ту, ја нисам вођа смене, убачен сам у неку смену где ја стварно нисам вођа смене, буде неко други.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А у којим тренуцима јесте вођа смене?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ово сада што сам Вам рекао, уствари у току мог излагања да сам два пута имао конфликт са људима у тим тренуцима, мада ја не признам, мислим не признам вођа смене, јер нема примопредаје и једноставно ја не знам, али ето да буде то по Цвијетковом, да је он одредио некога да буде вођа смене. Ја не признам да сам ја вођа смене, ако мени претходни није предао смену и ја не знам бројно стање.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, не, не питам Вас ја то, не питам Вас ја то, него да се било шта деси, да стражар напусти стражарско место, двојица напусте стражарско место, тројица, шта онда, ко ће бити вођа те групе људи за тих осам сати у тој смени? Не причамо сада о примопредаји од претходне смене, знате, имате шест људи, седам људи који примају одређене задатке или сви хоће, сви хоће да су тамо на главном улазу?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: При примопредаји.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: До кафане, да су близу кафане, неко треба да каже, не може, ти идеш онамо позади, ти ћеш на неко друго место, разумете?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: При примопредаји смена, обично је Цвијетко био присутан, углавном, с обзиром да је, Тршићани су долазили аутом неким, «тамићем» или мислим да их је неки Бајић возио, тако да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ацо?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Молим?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ацо?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Мислим да је Ацо и да је углавном Цвијетко био при примопредаји и да су људи отприлике знали своја стражарска места и свако је ишао отприлике на своје стражарско место.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како објашњавате ово, ево сада Вам је председник већа предочила то је једна страна из те свеске, из те свеске, из те књиге, тај извештај друге смене за дан 11. јун потписао је то и као вођа смене Јовановић Милош. Како објашњавате то да је Јовановић Милош ето и вођа смене и тако се потписује, а Ви не дозвољавате могућност да уопште вођа смене постоји? Да ли је Јовановић био вођа смене?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, вероватно чим се потписао, значи био је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како онда објашњавате да он у другој смени буде вођа смене, а да ни Ви ни нико од вас шесторице, седморице не буде вођа смене у трећој смени, разумете?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Разумем, разумем ја, али управо Ви нећете да разумете, да примопредаје није било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То разумемо, не причамо ми о томе.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Би ли Ви примили, извињавам се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не причамо о томе, не причамо о томе.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Би ли Ви примили смену и били вођа смене у нешто, ради се о људима, нису то кромпир и вреће и тако даље.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: О томе ћемо посебно да причамо, него говорим само о овоме, добро. Десило се то што се десило у та два наврата једина која Ви описасте, да ли сте Ви сачинили неки извештај у том смислу?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не мислите да би било место да се евидентира како је долазио тамо неки Репић или долазио неки, како Ви рекосте да се зове, овај, рекосте и његово презиме, чини ми се, од Пиварског један дечко, Катић?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па потезао и нож вадио и тако даље, не мислите да би било места у тој књизи да се то упише као неки догађај?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Да је функционисало по правилу службе, нормално да би било места.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Али није функционисало?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: И то је командир знао и знали су сви остали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Рекосте да, ако сам ја добро схватио, да су заробљени у почетку физиолошке потребе вршили тако, што су извођени напоље, јер унутра није било мокрог чвора?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Није било и увек су морали изаћи вани.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Увек су морали изаћи вани?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Да, има и у оној скици.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Све ово време док сте Ви тамо били, да ли је то било тако?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А Цвијетко Јовић тврди да то јесте у почетку тако било, али пошто су учестали напади, онда да сте им унутра убацили неке канте за те потребе?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: То не знам, то стварно не знам, то можда после.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, он каже и ово, да је Мишо Пантић био вођа смене, да је вођа смене још Раде Марковић, знате, Ви рекосте за Пантића да га знате, ко је Раде Марковић?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Знам, знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И Ви?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Тако он каже.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Када сте говорили оно да су упали неки, да су дошли неки мајор и поручник, да ли ишта ближе о томе знате? Описали сте шта су радили?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ништа ближе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Рекосте само да су војни полицајци?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како сте Ви то «мајор» схватили, као чин или као надимак?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: По речима, наводно да су имали овде ознаке, мајора, чин мајора и на униформи, чин мајора и плочице, плочице оне, значи, не на палетама, већ ту.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, небитно сада где се носе ознаке, ознаке чина, него како сте Ви то схватили из те приче са тим колегом?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ја сам схватио да су заиста били мајор и поручник.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То, дакле да су у питању људи са чиновима, са тим чиновима, то Вас питам?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А када смо већ код тих надимака, да ли Вам што говоре надимци Торо?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Торо не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Пуфта?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Зокс?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: За Зокса сам чуо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта сте чули за Зокса?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: За тај надимка, не знам ништа, не знам, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли тај надимак везујете за неки догађај поводом чега сте то чули, везано за шта?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не, најбоље да Вам не одговарам, једноставно нисам чуо, могу Вам и то одговорити, али за Зокса сам чуо, не знам ништа о његовим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Цецинац?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Молим?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Цецинац?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Лед?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Босанац?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ево рекли сте на питање колегинице да, а и ја сам евидентирао, да сте пуно тих људи са Дивича знали?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Знате, према тврдњама из оптужнице дало би се закључити да је тамо негде око 10. јуна око Бајрама је више људи побијено. Да ли сте Ви, пошто рекосте да сте за тако нешто чули, да су неки људи убијени, само чули, јер се није десило у Вашој смени, да ли сте проверавали да ли је неко од Ваших познатика страдао?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Проверио сам једино за.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Оно именом и презименом, да ли сте се распитивали, е ко је страдао и тако даље?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: За Нурију Бикића сам чуо да је страдао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само да је страдао, ништа под каквим околностима, ништа ближе, да ли коме можда треба нека помоћ, да је рањен, да није смртно страдао, него да је рањен, па да ли коме треба каква помоћ?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Видите једну ствар, када је рањавање, или у тој смени се реагује, или се превије или се у болницу пошаље.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него имате људе познатике, причамо чисто људски онако, немојмо сада, Ви мало формално, мало неформално, како Вам одговара, тако себе третирате, него говорим чисто с људске стране, познавали сте неке људе, живите ту дуго времена, знате се са њима, да ли сте се са те људске стране распитали, да ли је неко рањен, да ли му треба каква помоћ и тако даље и тако даље, разумете, чисто у том смислу, не сада као стражар, не сада као неко са друге стране?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се превије, нешто кажете, превије се па се у болницу?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Видите, у једном случају сам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У смени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте то рекли малопре, рекли сте никада.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Један од њих имао је епилепсију, па су му требали лекови и од мене је тражено баш тај Бикић Нурија је тражио лекове за тог болесника и ја сам донео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какво превијање, сада сте рекли, ако треба да се превије?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не, не, господин судија ме је питао, када се деси рањавање ово, значи у тој смени када се деси, утом се одмах или превије или се пошаље у болницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То први пут сада, нисте помињали да је неко слат у болницу?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Да ли, ја говорим у мојој смени није и рекао сам и не мењам исказ, него ако се дешавало да је неко рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да је неко рањен и да је после?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па оном што је сечено уво, вероватно му је указана нека помоћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Ви претпостављате?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Претпостављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, морамо да знамо да ли претпостављате или сте од некога чули или лично Ви знате?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не, не, не знам да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вас питала да ли је био некада лекар, Ви кажете није никада. Сада испада ишли и у болницу.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Чуо сам само да је пребачено у болницу на Видовдан, што је било, што је погинуло и што је рањено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то, не, не, раније, раније, нико?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не, не. Ја нисам упознат.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам неколико питања. Колико траје стражарска смена?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ми смо стражарили по осам сати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Говорили сте о томе да се храна довозила у неким мањеркама?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се она дели, где? Како је било у Вашој смени?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, делила се испред, испред објекта је било степениште неко и ту изађу у колону, подели се, наспе им се у порције и седали су по степеништу, по читавој дужини објекта било је степениште, ето, углавном тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Те посуде ко има, они?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Те посуде су довожене са храном и враћане.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Перу ли се те посуде?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Вероватно, јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко пере?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, одакле је храна долазила, значи у некој мензи, одакле је долазила ја не знам. Нисам сигуран, нека буде да не говорим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Подела хране у почетку и касније, да ли је била на исти начин?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Видите једну ствар, вероватно касније да их нису смели пуштати вани и могуће унутра да су добијали храну и воду. И то ако је и мокри чвор, ја са тим стварно нисам упознат, значи у моје време док сам био ту, углавном су ван јели.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта се догодило тако значајно да више нису излазили вани?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, ти учестала убиства и напади.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да није било промопредаје смена, да у принципу нисте утврђивали бројно стање, па опет сте рекли да око четрдесет људи је страдало. Како Ви сада утврђујете број obroка, довози се и даље за пун број, па се храна враћа или не?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, то је ствар командира и његових дежурних горе, овај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, то је ствар командира, али интересује ме код Вас, у Вашој смени, да ли је остало хране да вратите храну, да ли је било довољно или не?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ја мислим да је било довољно хране, не, нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте враћали вишак хране?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Нисам сигуран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је био заменик Цвијетку Јовићу и да ли је уопште имао заменика?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Лазић Миленко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како су они поделили смену?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: То не знам, они су у школи горе дежурали и ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте једно време били командир Полицијске станице у Челопеку?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: До 1990.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви тада имали заменика?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Него како, Ви сте 24 сата радили?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: До 1990. године, ми нисмо уопште били мобилисани уопште.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знам ја да Ви нисте били мобилисани, али ако сте командир, него значи немогуће да један човек ради сваки дан по 24 сата, па значи он има свог заменика, па када он иде да се одмори, онда овај други заменик га замењује, па у том смислу?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Видите, овај, до 1990. године није уопште резервни састав полиције био мобилисан, него је свако радио на свом радном месту, а једном годишње се окупљало, држана нека предавања и то је све. Од 1991., 1991. у септембру је извршена мобилизација и дизање резервног састава полиције, негде у септембру месецу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Све је то јасно, али и када није рат, организује се онако како ће се радити у тим условима, па значи има одређено бројно стање људи, па подели се у водове, па зна се ко је командир, па зна се ко је заменик и тако даље. Значи, не знам због чега сте уопште били командир, ако нисте разврставали ко би требао шта да ради у случају ситуације да то затреба, па ево затребало, Ви нисте командир и да ли је Цвијетко Јовић стално био ту, рекли сте да није, па ко је био ту, како су они поделили смену?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Цвијетко Јовић је био доле у Тршићу или у Козлуку, ја не знам каква је била организација, значи до 1990. ја сам врло кратак рок био командир резервног састава у Челопеку и можда пет, шест месеци, не верујем ни годину и за тај период сам само једном, евентуално два пута и 1990. године укида се резервни састав полиције у Челопеку, припаја се Зворнику и од тог момента, ја сам био обичан припадник резервног састава полиције.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да сте разговарали са једним од тих познаника из Дивича који је био затворен у том Дому, па Вам је он рекао да је у том смислу било горе на Дивичу, него ту. Хоћу ово да Вас питам, да ли Вам је рекао да је он сам добровољно дошао ту, односно да су они добровољно дошли или како су они дошли ту, откуда су ту? Да ли су они побегли са Дивича да би дошли ту или шта се десило да су они ту?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Они добровољно вероватно нису дошли, појединости ја Вам не могу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, добро то вероватно, него да ли Вам је говорио о томе?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте, али ми је говорио да је и горе, додуше, он ми је то изјавио тек на почетку када је све то функционисало и било мирно. Овај, и вероватно да је знао шта га чека, не би то рекао и мислим, каква ће се ситуација одвијати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када се десило један од тих инцидената са Репићем, рекли сте да сте отишли у једну кућу па телефонирали, позвали дежурног.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чија је то кућа?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Савић Костадина.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је она удаљена од?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, једно сто метара. Био је присутан Савић Милан, његов брат и са његовог телефона из помоћне зграде из приземља смо звали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пошто сте и Ви из Челопека?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су телефони радили тада?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу? Долазите у смену и касније сазнајете да је то био ко је постројио људе из Дома Нишки. Колико је било људи са Нишким?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, управо сам Вам одговорио на то питање. Иза угла сам се затекао пред стројем и пред групом људи, видео сам ту кутију и једноставно сам се, с обзиром да нисам био на дужности, повукао назад и нисам то ни гледао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта раде ти људи са Нишким?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Који људи?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, ти са Нишким који су ту? Разумео сам да Ви причате о једној групи који су стражари?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И друга група је Нишки и они који су дошли са њим?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Углавном су сви стајали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И трећа група људи је ови из Дома и сада Ви то посматрате па ко шта ради?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Људи из Дома су у строју, испред строја је кутија била, нека картонска кутија која је гурана по земљи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко гура ту кутију по земљи?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, неко од људи Нишког.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ти који су дошли са Нишким?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они били наоружани?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, вероватно јесу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, вероватно него?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, наоружани, мислим, десет, петнаест година је прошло од тог момента и створити слику сада јасну, мислим, врло је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сазнали сте и да је та Споменка Стојкић затворена, па да ли сада питасте тада или касније, што затворише жену?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, видите, ја нисам јој могао помоћи ни одмоћи, мислим мене се није питало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зашто одговарате оно што Вас не питам?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зашто одговарате оно што Вас не питам, ја Вас нисам питао да ли Ви можете да помогнете затвореној Споменки Стојкић, него сам питао, да ли сте се тада запитали, сазнали, распитивали, да ли је и због чега је Споменка Стојкић затворена?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Заиста не знам и не могу одговорити на то питање, јер не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте се ни распитивали?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, шта знам, мислим све што кажем, може да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али зашто се нисте распитивали за своју комшинку, зашто затворише жену?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Видите једну ствар, и да знам можда тај податак, сутра ће жена доћи и рећи друго, Ви ћете мени рећи да сам ја лагао. Мислим, не знам, конкретно не знам тачно чињеницу и не могу одговорити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас тужилац, и ја сам Вас питала, шта сте чули, комшиница Вам је ухапшена, шта сте чули, то Вас пита, врло лако, једноставно питање?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Шта знам шта сам чуо. Видите једну ствар, ја сам чуо више ствари од како је почело испитивање него тада што сам знао и више не знам шта је искренуто, шта је истина, шта није. Знам да је жена била ухапшена, а због чега, како ћу Вам ја рећи због чега, онај ко је хапсио, ваљда зна зашто је хапшена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ухапсио, шта кажу? Ко је дошао по њу?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Била је у Зворнику у затвору је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ко је по њу дошао?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, откуд ћу то ја знати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте и да су се ту људи из села Челопек бунили и тако мало неодређено сте то говорили, закључили сте, па то је било срамота за село. Шта је то срамота, зато што је неко затворен у Дому културе, храни се, обезбеђен или је ту нешто друго срамота? Шта је ту срамота?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Сама чињеница је убијено ту људи нормално да је, ако су цивили, а цивили јесу затворени и ако је убијано, онда нормално да је срамота.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зашто је срамота за вас, мислим за те који не раде ни једно ни друго ни треће, како сте, нисте чули да је нико од стражара ту урадио тако нешто, мислим, зашто би било срамота за вас? Ви кажете тима који кажу Вама, срамота је то, Ви кажете, ми њих чувамо, хранимо, обезбеђујемо, не дамо, боримо се или Ви то не радите па је то срамота?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Господине, у сваком случају, ми нисмо успели одговорити задатку, полиција није успела сачувати људе. То је једна срамота, друга срамота је Челопек и Дом у Челопеку који и сутра, и данас и сутра ће се чути и на телевизији и све, да ли то није срамота. Ја мислим да јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Говорили сте да сте чули да је, ако се добро сећам, Ђовани ушао на тај отвор за пуштање филмова у Дому. Куда он мора да прође да би дошао до тог отвора?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Показао је кроз ова врата «А» са улице.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли на том делу има стражара, види ли то стражар када он долази?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, вероватно, ја се извињавам, малопре сам рекао да су врата била закључана та. Била су друга, још једна врата имају до људи тамо, значи, још једна врата имају и та су закључана, а ова нису била закључана врата, али је тај стражар који је био тамо морао то да види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био тог дана стражар?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли ушао кроз тај отвор, како може да сиђе унутра, колико је тај отвор висок од пода у Дому?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Малопре госпођа судија је рекла да су неки кревети редани и да се могло сићи на њих.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим, знате ли Ви нешто ближе о томе или ово што је председница већа рекла?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не, управо је то то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вам рекла да сведоци то причају, па ја Вас питам, да ли Ви знате за то?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Знам да је тако рађено, мислим, али нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога знате да је тако рађено?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: По причи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је повређен неко приликом тога?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам, заиста не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте и да људи су отприлике знали, мислећи на стражаре, која им је стражарска смена, где треба да стоје, па сада ме интересује, како они то сазнају? Нешто мора да се деси први пут, па онда устаљени редослед, али, како се деси први пут?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Први пут су распоређени, неко је одредио први пут стражарска места и то је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одређује ли то неки стражар из смене?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Видите једну ствар, стражарска места су означена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Или неко долази из ове Полицијске станице ту, па он, неко од старешина, командир неки?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не, стражарска места су одређена и мислим да их је одредио Цвијетко Јовић, али после су људи распоређивани, ишао је, како, где ће ко, тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко каже где ће ко?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Шта знам, договором између себе и нико није наређивао. Могуће и да је неко од вођа смене то наредио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте рекли да је два пута код Вас био кључ?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Откуд се нашао код Вас?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, већ је настао «врућ кромпир» је био кључ и онда је се нашао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислите да ли би се то могло закључити да ово што Ви нећете да прихватите да сте били вођа смене, да је тада сматрано да сте Ви вођа смене?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, вероватно тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли то значи да је увек у једној смени био кључ?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Како мислите у једној смени?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Код некога од стражара је био кључ?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Увек је кључ био присутан до, у последње време када је био горе код дежурног. Значи, задњи тај циклус када је већ учестало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега је кључ премештен горе и када отприлике?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, да се не врши притисак на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли због неког убијања, конкретног догађаја?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којег?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте на крају да знате за Нурију Бикића да сте чули да је он страдао. Да ли знате нешто ближе, како или где и конкретно, да ли је у Дому?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Знам да га је Репић убио, мислим, чуо сам, то је прича да га је Репић убио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Да га је извео. Па, вероватно ту код тог логора, претпостављам, не знам тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли конкретно да кажете, унутар Дома или?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам, не знам тачно локацију, али вероватно у непосредној близини, не верујем да га је водио негде далеко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нешто сте говорили о тим условима у Дому, па ме интересује, да ли су ти затворени цивили унутра имали душеке, постељину неку, кревете, ћебад, на чему су лежали, спавали?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, ја мислим доле ћебад да су имали и доле да су спавали на, да ли је био бетон или патос.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели, мислите?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Нисам видео. Ја стварно нисам улазио, никада ушао унутра нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви, разумео сам да сте и Ви давали неке тамо цигаре, одређеном или неодређеном лицу?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, група људи, онда се то ко коме, ништа одређено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како дођете конкретно?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, људи су ван, напољу, само у тим ситуацијама сам им давао, када се спусте напоље, давао цигаре.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А касније, то у почетку док су излазили?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, не знам, ја док сам био ту, они су углавном били пуштани напоље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да опишете, верујем да, обзиром да сте рекли да сте били десетак дана, док нисте одатле премештени у смени, на стражи, дешавало се да неко хоће у WC, како то сада се учини?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Увече се испусте последњи пут и онда до изјутра нема изласка.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како уопште сазнате Ви да хоће неко да иде у WC?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, одређено је време када се, неко одреди време када људе испушта, значи изјутра рано.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, није могло у свако време, него само у одређено?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Није, није, није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И он се, коме јави? Ко јави из Дома, како?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Појединачно није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Вичу, гласом траже?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Појединачно нису пуштали, већ само групно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Групно? Шта значи то групно, колико људи?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Отворе се врата, изађу сви и онда обаве то и онда се враћају назад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хвала, немам више питања.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сведок је рекао да је ту било 160 људи и да је он имао утисак да је било мање, а да ли је са њима дошао неки списак тих који су били, који су ту доведени, списак људи?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Списак, ја мислим да је Мико Миљановић списак са људима донео и вероватно га предао Цвијетку Јовићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели некада тај списак за тих двадесет дана?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ја нисам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А откуд зна?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Молим?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Откуд знате да је Мико Миљановић имао списак и да је правио?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: То сам чуо, мислим.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Чули сте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, ето и Мико Миљановић ће Вам и сам потврдити да је дао списак.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Онда, сви чланови већу су питали, али мислим да није овако директно постављено, да ли је постојала нека књига дежурства?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, ја сам о тој књизи већ говорио.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је постојала?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: У почетку је постојала.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Шта је било са њом?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам, мислим ја сам и отишао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Када је постојала, шта је, шта се уписивали у њу?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, ето, Милош Јовановић је уписивао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Зато што је судија прочитала, него, шта се уписивало, који податак, начелно, знате ли Ви?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је физички стајала књига?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Физички, где је та књига стајала?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Немам појма, а, физички је стајала на једном столу испред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви прво не морате одмах, није обавезно да одмах одговорите немам појма, можете прво мало да нас саслушате. Где је стајала, где?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Испред кафане, био је један сто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На столу? Неки сведоци кажу испод неке надстрешнице, да ли је то то?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, то је и надстрешница уз кафану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када Ви дођете на посао, да ли Ви онда видите, погледате, дођете па кажете, ево је књига, да видимо шта је било ноћас или данас?

Констатује се да сведок одмахује главом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто не погледате да видите шта је било?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ја сам Вам одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док је била књига?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Док је била књига, али није извршена примопредаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, без обзира, није формално, али када дођете на посао, да ли одете до тог стола, до кафане и да видите шта пише у тој књизи?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Усмено је било предавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ишли никада да прочитате? Када сте Ви да ли сте Ви сазнали да је овако нешто постојало, овај извештај смена, на каро папиру, ово што сам, да ли сте сазнали некада да је тако нешто постојало?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Нисам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је нешто уписао у ту књигу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви некада питали у ту књигу?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је био каро папир у књизи, како је изгледала књига, да ли је био овакав?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не бих знао одговорити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте формат А-4, да ли сам Вас питала, да ли је књига?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Формат А-4 јесте био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или свеска, Ви сте рекли А-4, шта, књига?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Свеска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свеска? Да ли Ви разликујете књиду и свеску? Књига је нешто што је штампано, да ли је тако?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је та свеска попуњавана на машини или лист по лист или је писано руком или како?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, вероватно је, с обзиром да се ради о свесци, писано руком, нормално.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Они стражари, одакле су добијали храну?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, рекао је, исто.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Из исте, исту су храну имали.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А где је био овај, мало сте, поменули сте на питање тужиоца, али није био директан, где је било седиште Цвијетка Јовића?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Школа у Челопеку, једно двеста, триста мера даље одатле.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ова кафана, колико је она била удаљена од овога?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Непосредно испред.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Колико?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Само је делио пет, шест метара од оног угла, једно двадесет од врата улазних.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Значи, ипак је била даље, није директно прекопута?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има на скици.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Има на скици.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Има на скици, добро. Шта је било са овим стварима, он је рекао да су неке ствари одузете од тих људи и да су стављене у кутију. Шта је било са тим стварима?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам, ја сам мислио да је то искључиво новац и нисам ни гледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели шта има унутра, шта има?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, отприлике људи шта су могли имати ствари, до новца у цеповима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, отприлике, него шта сте видели у кутији?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Нисам видео како је кутија завршила и шта је било у кутији, ја садржај видео нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било са кутијом, долазите у смену, Ви долазите на посао?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, нормално, али је вероватно Нишки и људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико то још траје од момента када Ви долазите, ч тај Нишки и та екипа?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: То је већ операција била при крају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, операција се завршава и шта се дешава?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Они одлазе, они одлазе људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кутија?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Кутија је испражњена, однели су кутију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је остала кутија ту?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Вероватно празна кутија, ја нисам пратио кутију више.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А шта је са стварима из кутије одузетим?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Нисам сигуран да су те ствари и биле, ја сам мислио да је само новац.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро новац, шта је било са њим?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Нисам видео, па узео је.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па, било шта да је било, шта је било?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, узео је онај који га је скупљао, купили од Нишког људи вероватно, ако је новац био.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли му је познато да су од неких логораша тражене паре да би имали неки третман бољи?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Није.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Није Вам то било познато? Да ли су извођени по један или двојица, по један или двојица из логора? Да ли су ти људи који су упали, да ли су их изводили?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: У мојој смени није.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли знате Шабана Бикића?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Вероватно га знам, али.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли знате, шта је са њим?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је био неки фудбалер, Дивичанин ту, кажете да сте играли фудбал?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Био је фудбалер када сам поменуо Хаџиефендића и његовог зета, тај његов зет је био фудбалер и играли смо.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је и он нешто повређен ту?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Он је отишао и ја мислим да је жив, на слободу је отишао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли знате да ли је повређен?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: То не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Знате ли неког Хаџића?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Већину сам знао, али по имену и презимену мало теже, поготову прошло је доста времена.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли знате да су неке одсечени прсти од тих Хаџића?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: За уво знам и полни орган, али за прсте не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ко је био у том Техничком школском центру, рекли сте да је ту био један, неки затвор?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ја сам чуо да је горе био логор, а ко је био, не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, немам више питања.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте да сте до 13. априла били у полицији у Зворнику, да је тада, као обичан полицајац. Реците ми, шта сте радили у том периоду, 07., 08. до тог 13., на којим задацима сте били?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Обезбеђењу објеката.

НАТАША КАНДИЋ: Којих објеката?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, на пример, Робна кућа или тако ови трговачки, мало јачи центри, бела техника и то, јер су упадали људи, разбијали стакла и пљачкали.

НАТАША КАНДИЋ: Шта се догађа тада у Зворнику?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ми смо ушли у град када је већ била чиста ситуација и били смо смештени.

НАТАША КАНДИЋ: Када сте ушли у град?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ја сам негде 11. ушао у град и био у дечијем обданишту, тамо смо били смештени и одатле смо распоређивани на обезбеђење објеката.

НАТАША КАНДИЋ: Када кажете била је чиста ситуација, ко Вас то распоређује и ко Вам каже, сада је чиста ситуација, Ви идете на обезбеђење?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не мислим чиста ситуација. Град празан, пуст, али је било тих људи који су пљачкали, лутали, ходали.

НАТАША КАНДИЋ: А где су људи?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Који људи?

НАТАША КАНДИЋ: Сада кажете, празан град?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Пре ратних дејстава на пар месеци, викендом град остане скоро пуст, разиђу се, побегну куд ко.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се нешто догађало у том Зворнику, 07., 08., 09. априла или не нешта се не догађа, него неки људи одлазе, други пљачкају?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, била су борбена дејства, нормално да су била борбена дејства и зато и говорим да сам ја тек 11.

НАТАША КАНДИЋ: А између кога у граду су била борбена дејства?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Тешко питање, мислим зна се, биле су неке војске и на једној и на другој страни.

НАТАША КАНДИЋ: У граду су биле неке војске?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Откуд знам, не знам, ја Вам кажем да сам 11. ишао у град Зворник и шта ја знам.

НАТАША КАНДИЋ: И кога сте затекли у граду, шта је, да ли сте затекли војске, које војске?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Затеокао пуст град, било је по зградама још становништва и ти људи су, било је и Срба и Муслимана, мислим у граду, до 13., уствари, тако.

НАТАША КАНДИЋ: Било је? То кажете да је била нормална ситуација или?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, град је паралисан, није функционисало, нису продавнице радиле, затворено је и све људи и оно што је остало у тешкој ситуацији, нема куд.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте чули за неко убијање људи ту?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: То ако је било, било је пре.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми, да ли је у граду 13. када сте Ви распоређени, успостављена нека власт?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Искрено речено, ја Вам не могу, мислим да је функционисала.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам данас да је подељена полиција?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, вероватно док смо ми обезбеђивали град и болница да је функционисала, то је неки минимум.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је био тада на челу општине?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам, мислим, по мојој претпоставци, не знам, вероватно Брано или неко други, ја.

НАТАША КАНДИЋ: А ко је био на челу полиције?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: На челу полиције је, не знам, био је и Славко и Маринко и не знам да ли је ко са стране спомињан, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: А ко је Вас распоредио?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, ту је Маринко, Петко распоређивали су људе.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли тада 13., да ли сте Ви имали некада задатака који су се тицали затвора, да ли је било?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ја немам никаквих информација о затворима у то време.

НАТАША КАНДИЋ: А када сте први пут чули за затворе? Помињали сте нам данас Економију «Извор», помињали сте Школски центар у Каракају?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Видите једну ствар, ја сам Вам управо рекао да сам 13. напустио полицију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је тек 25 рекао маја да је поново ангажован, да је био у месту, тако да.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Када је била општа мобилизација, поново су ме вратили у полицију.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, рекли сте нам данас дословно овако, да сте чули да има људи са повредама. Сада ја бих волела да нам кажете, Ви дођете у своју смену, значи, знате, чули сте да има људи са повредама, да ли Ви улазите унутра да видите

те људе са повредама, да ли их питате, ко су повређени, да ли нешто предузимате, будући да значи кажете да сте знали да има људи са повредама?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, малопре сам Вам одговорио на слично питање. У смени у којој се догоде повреде и ово, обично се у тој смени то и збрине.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, Ви сте у смени, пошто кажете, да сте чули да има повређених, значи долазите и знате да има повређених људи. Шта предузимате?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Већ су у претходној смени, значи, да ли је то једна или две смене испред мене, ја не могу тачно да, али су људи збринути, вероватни при повређивању. Значи, оне смене у којој су повређени, да су збринути, ако су погинули, одвучени су.

НАТАША КАНДИЋ: Како одвучени?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, вероватно, или је дошао овај.

НАТАША КАНДИЋ: Шта сте, вукли људе?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Комунално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је већ на та питања, да он није био присутан.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Нисам био присутан, али вероватно. Ја говорим да је чиста ситуација, смена, примопредаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам га ја, рекао је да никада ниједан леш није видео, према томе, ово сада је сувишно.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, ја га питам молим Вас конкретно, пошто не може да одговори, овако каже, па, овај, збринути су. Он има сазнања о томе да су неки повређени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да ако су збринути, збринути су у тој смени у којој се то десило.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али шта он ради, збринути су претходно, они који су повређени, они захтевају неку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите, продужетак неге?

НАТАША КАНДИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви некада имали захтев, питала сам ја то, да ли је имао захтев да некога он води код лекара, рекао је да није.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некоме давали завоје или нешто, осим тог човека са епилепсијом, лекове, Бикић Нурији?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Од мене није тражено и нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је од Вас неко нешто тражио, алкохол, било шта?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Завој?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Он каже да за све време док је он тамо до 20. маја, да затворени људи излазе напоље, значи на степеништу једу.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Он значи има сазнање да је некоме одсечено уво, молим Вас, рекао нам је, није у његовој смени, али зна, значи он долази у смену и он види тог, мора да види тог са одсеченим увом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је, да ли сте видели човека коме је одсечено уво?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте питали?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ја сам чуо, али нисам питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте чули у односу на догађај?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, чуо, видите једну ствар, некада то прође по две смене од када се чује и нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте чули, да ли сте видели тог човека?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се заинтересовали да питате ко је тај човек?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Нисам.

НАТАША КАНДИЋ: Зашто, кажите нам, зашто?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, ја том човеку помоћи не могу.

НАТАША КАНДИЋ: Не можете да помогнете или да га одведете код лекара?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Баш му не могу помоћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је знао Цвијетко за то уво, да ли је знао Цвијетко?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Чекајте, видите једну ствар, ако је човеку одсечено уво, нормално да се одвезе код лекара и да је у болници, а не ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је опет Ваша претпоставка?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се Ви уверили да је он био у болници?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте питали Цвијетка, зна ли он да има човек који нема уво?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Видите једну ствар, Цвијетко је командир и његова је ингеренција да се брине о таквим стварима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али Цвијетко не стражари, њега мора неко да обавести од оних који стражаре?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Обавести га онај у чијој смени се то догодило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај, да ли знате?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Такође сте нам рекли да сте чули да је некеме одсечен полни орган. Да ли се питали, ко је, како је тај човек шта се догађа са тим човеком?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам то саопштава?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Видите, ја сам био обичан стражар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам саопштава да је некеме одсечено уво?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Од колега, стражара чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда, даље, шта се дешава?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Управо сам одговорио, као за уво, тако говорим и за ово. Нормално да човек одсече му и да остане у логору, без лекарске помоћи, да ли је то нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није нормално, очигледно, па зато, шта се предузима?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ако није збринут у тој смени, шта сам ја могао радити, дођем, да ли две или три или четири и ајде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда да проверите да ли је збрину, па ако није да Ви помогнете? Да ли сте проверили да ли је збринут тај за кога сте то сазнали?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, обично, овај, управо Вам говорим, то се, ја када сазнам, то је већ прошло времена и немам, треба одмах реаговати, то није за одлагање пар сати и то, значи треба реаговати из цуга, чим повреда, одмах лекара звати.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, ми овде од сведока знамо да није било реаговања, значи да је тај са одсеченим увом и тај повређен са полним органом, да су они били

тамо у логору, то значи да и Ви морате знати ако сви сведоци кажу, да није било реаковања, па нам реците, шта Ви лично?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Видите једну ствар, мислим тај који је био на лицу места.

НАТАША КАНДИЋ: Ви сте били на лицу места.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Он мора да каже.

НАТАША КАНДИЋ: Ви сте били на лицу места?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, немојте тако, имате ли још неко сазнање о овоме што смо Вас до сада питали, везано за ове органе?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Немам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте, да ли постоји бар једна прилика да сте Ви ушли унутра у салу Дома културе да видите шта се догађа тамо?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: У салу нисам никада ушао.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је било неко упутство, наредба да Ви као вођа смене, стражар и нико од стражара не улази унутра?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Није било, али сам са тим људима разговарао ван, увек и није било потребе да улазим унутра, а не слажем се са овим вођа смене што сте изјавили.

НАТАША КАНДИЋ: Реците ми, да ли постоји иједан догађај то док сте били до 20. јуна, који је Вас узнемирио да сте нешто предузели?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим она два која сте већ описали.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Није.

НАТАША КАНДИЋ: Ништа Вас није узнемирило?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте, по сазнању, мислим, био сам у посебном психичком стању цело то време, исто као и данас што ми је јако непријатно и што сам у истом таквом стању и данас.

НАТАША КАНДИЋ: А ако нам кажете да Вас ништа није узнемирило, малопре сте рекли да сте стлано под неким траумама, па због чега?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ево то Вам говорим, ако Ви познајете људе и знате где су и шта се догађа, чујете, нормално да Вам није свеједно.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, данас сте могли да нам набројите готово све стражаре, а овај, а од људи који су били затворени, нисте више од петоро, шесторо могли. Да ли сте се Ви у међувремену распитивали шта је са тим људима који су ту били затворени? Да ли нешто знате о њима?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Видите једну ствар, ја у моменту када сам отишао, углавном су, малтене изузев пар убистава, значи били ту скоро сви.

НАТАША КАНДИЋ: Скоро сви су били?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Велики број, мислим у односу на број погинулих.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли их данас виђате, па када каже да су сви били ту?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ретко сам имао прилику да видим људе који су били.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте за то време док сте били тамо, да ли су неки извођени, одвођени у Дивич да показују, покажу неки новац или место где се наводно нешто налази скривено?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: У мојој смени није.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, колега Шалић.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ја судија немам питања, али бих имао, изразио једну примедбу уопште на начин саслушања овог сведока и вођења овог поступка, имајући у виду како се постављају питања, каквим начином, колико пута, када се већ добије одговор на исто питање, значи то би била моја примедба. Немам питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, колега?

АДВ. БРАНИСЛАВ ТРАВИЦА: Немам питања, придружујем се примедби.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја имам једно питање. Поменуо је сведок да је кроз овај прозор горе у Дому културе Челопек чуо да је улазио извесни Ђовани из Челопека и да је жив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је из Каракаја или из Челопека?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Он је из Зенице, фактички.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Зенице?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја сам тако записао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можда сам га ја питала да ли је из Каракаја, добро.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: И да је жив, а пошто је био и раније полицајац, да ли може да нам да некакве ближе податке о овом човеку, име, презиме и претпостављам да је Ђовани надимак?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ђовани јесте надимак и тако га зову, он је у Зеници, живео и радио и вероватно рођен је у Челопеку, Милошевић се презива, име му не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има га у оном допису из Тузле, он је тамо осумњичен.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Још једно питање. Да ли је тај Ђовани носио униформу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви њега видели или сте чули да је он упадао?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ја га нисам видео.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Не том приликом, него уопште да ли га је видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иначе, добро?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да, да.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Искрено речено, ја тог човека нисам ни знао дуго, већ када је рат одмакао, овај, после сам га виђао у униформи, а пре не могу, у то време не знам да ли је имао униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тада када сте сазнали да је он упао кроз отвор, да ли сте га познавали?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Искрено речено, ја сам мало касније сазнао за тај улазак кроз отвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте сазнали?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Касније, нисам одмах знао за његов улазак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај који Вам је рекао да је он упадао, шта каже, шта је он том приликом урадио? Упао и?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: То су, мало опште приче, преношење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само још мало стрпљења, кажите?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Видим и ја да сам направио грешку, ушао сам у нешто у шта немам тачне, ја директно нисам имао сазнање директно по његовом уласку, већ сам то чуо мало касније, када је поодмакло време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули сте, шта сте чули, када?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Да је улазио негде, а не на врата, кроз неки отвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је урадио када је ушао?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Шта је радио, не знам, заиста немам податак шта је радио.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да су неки територијалци упадали ту и тукли?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам каже оптужени исто један, да је ту упала, да је и он био у тој групи, упала група од десет, петнаест територијалаца када је погинуо неки Бошко, неки српски војник, па су они били веома револтирани због тога, па су упали сви ту, па су упали и територијалци, тукли и тако даље, да је то велика група људи упала и да су били љути, револтирани? Да ли сте чули за неког Бошка, да је овако био изгледа доста познат?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не, Бошка тренутно, можда има неко друго име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бошко на Дрињачи, командант Првог вода?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Е не знам, не знам, Бошка не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули такав неки на Дрињачи да је погинуо, да су га Муслимани заклали?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам, заиста нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да су онда упали ови и да су тукли и тако даље?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико Вам то није причао?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су ваше униформе биле, које боје?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: То су оне плаве, као ваздухопловне јединице, пре ваздухопловци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маскирне или једнобојне?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не, једнобојне, оне дебеле од.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од чоје?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Да, али плаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плаве, једнобојне? А ти који су долазили, кажете, тај Репић је био у цивилу, Нишки, што сте га видели, исто, рекосте, мислите да је био у цивилу?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Мислим да је у цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ти са Нишким што гурају ту кутију?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Могуће да је неко и униформу имао, али заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицијску или војну униформу?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не, не полицијску, војну униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војну? Добро. А ти што Вам причају да има убијених, у тој другој смени, не у Вашој, шта кажу, ко су ти који су убили те људе, да ли су то неки војници, полицајци, цивили, Босанци, Срби, шта су?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Мислим, Репић углавном је био у комбинацији, највише Репић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, није ваљда све сам Репић, ваљда је био још неко? Кажете да је више њих било, помињете и ови сведоци овде кажу да су неке друге групе, и тај мајор и то?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: То за мајора сам већ рекао, мислим, за њега сам рекао, Репић и Пиварског, људи су долазили, тај Катић, али ја нисам присуствовао да су правили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта кажу ти што су видели Катића, како је тај обучен, да ли као војник?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Он је имао маскирну униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су помињали неке са белим опасачима да се Ви сећате?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Да ли има неко од оптужених питања?

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Само да се надовежем, пар питања имам за овог Катића, да ли је сведок познавао Катића?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: А знате ли уопште како је изгледао, којих година је био?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Био је мањи, нешто мањи од мене и негде око 25 година у то време је имао и имам податке да је тај погинуо сигурно.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Рекли сте да је био ту из локала негде?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Јесте, са подручја Зворника.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Да ли сте имали сазнања да ли је он, колико пута долазио, да ли је више пута?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ја сам га само тада видео.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Видели сте га?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: И немам податке да је долазио још, не знам ако га неко није регистровао.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Какву косу је имао, да ли се сећате?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, ја мислим да је кратко ошишан био, нервозан, баш нервозан је био. У том моменту је био нервозан, јер је тим ножем око, на мене потезао и не оно, већ наслони га и ето, у том смислу.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате питања? Немају питања, добро.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте имали трошкове за долазак, да ли тражите да Вам суд надокнади трошкове?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, једино гориво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одлазак, повратак, колики су ти трошкови?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, не знам, то је компликовано доћи до тог новца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није компликовано, добићете, само реците отприлике, колико или да суд одреди или како?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, одредите Ви, имате тарифу.

Сведок тражи трошкове доласка у суд и повратка по нахођењу суда, па

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите и за исхрану данас?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Ништа, само гориво.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплатити сведоку трошкове у износу од 3.000,00 динара.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Ја се извињавам, ако може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Пропустио сам да питам сведока, за дужину косе Катића, за боју нисам питао, какву косу је имао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Катић, да ли је био плав, црн, смеђ, какав?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Смеђ, смеђ и негде мало мањи од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нижи?

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду. Колико сте Ви високи?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: 174.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 174? То је тај што је погинуо, тако да, добро.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Не, али ја тврдим хиљаду посто и сведоке могу навести да је тај био, Катић, тај да је био о коме сам причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким је био тај Катић?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Па, било је са њиме, не знам, ја знам да је он се истицао и онда је нож вадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неки жив а да се сећате тако хиљаду посто?

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Разумео сам ја одмах Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја се надам да јесте.

СВЕДОК АНЂЕЛКО ВАСИЉЕВИЋ: Када сте рекли, тај је погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, надам се да сте разумели. Добро, хвала Вам.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се прекида, а исти ће се наставити:

28. марта 2007. године са почетком у 9,30 часова.